

สรุปข่าวประจำวัน 6-12 มีนาคม 2567

ส่งออกข้าว 2 เดือนแรกแตะ 1.7 ล้านตัน พุ่ง 18.8%

รายงานข่าวจากกรมการค้าต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ เปิดเผยถึงการส่งออกข้าวไทยในช่วง 2 เดือนแรก (ม.ค.-ก.พ.) 2567 ว่า ไทยส่งออกข้าวปริมาณ 1.69 ล้านตัน คิดเป็นมูลค่า 1,110 ล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือประมาณ 38,830 ล้านบาท โดยเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันปี 2566 พบว่าปริมาณและมูลค่าการส่งออกเพิ่มขึ้น 18.8% และ 44.91% ตามลำดับ โดยอัตราแลกเปลี่ยนค่าเงินบาทต่อเหรียญสหรัฐ ของการส่งออกข้าวในเดือนก.พ. 2567 เฉลี่ยอยู่ที่ 36.10 บาทต่อเหรียญสหรัฐ อ่อนค่าลง 2.21% จากช่วงเดียวกันปีก่อน

ทั้งนี้ ราคาส่งออกข้าวไทยเฉลี่ยของไทยทุกชนิดในเดือนก.พ. 2567 ปรับตัวสูงขึ้น จากเดือนก่อนหน้า ยกเว้น ราคาข้าวเหนียว ข้างนึ่ง และข้าวขาว 10% ที่ปรับลดลงโดย ข้าวหอมมะลิ เพิ่มขึ้น 2.55% จาก 907 เหรียญสหรัฐ/ตัน เป็น 930 เหรียญสหรัฐ/ตัน, ข้าวหอมไทย เพิ่มขึ้น 0.06% จาก 829 เหรียญสหรัฐ/ตัน เป็น 829 เหรียญสหรัฐ/ตัน, ข้าวเหนียว ลดลง 2.59% จาก 813 เหรียญสหรัฐ/ตัน เป็น 789 เหรียญสหรัฐ/ตัน, ข้าวนึ่ง ลดลง 3.24% จาก 648 เหรียญสหรัฐ/ตัน เป็น 627 เหรียญสหรัฐ/ตัน และข้าวขาว 10% ลดลง 5.28% จาก 658 เหรียญสหรัฐ/ตัน เป็น 623 เหรียญสหรัฐ/ตัน

ข้าวที่ไทยส่งออกมากที่สุดคือ ข้าวขาว คิดเป็น 70.5% ของปริมาณการส่งออกทั้งหมด รองลงมา คือ ข้าวหอมมะลิไทย 14.74% ข้าวนึ่ง 7.37% ข้าวหอมไทย 5.26% ข้าวเหนียว 2.10% ตามลำดับ ตลาดส่งออกข้าวอันดับหนึ่ง คือ ภูมิภาคเอเชีย สัดส่วน 54.74% ได้แก่ อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ ญี่ปุ่น จีน มาเลเซีย ฮองกง

รองลงมา คือ แอฟริกา 16.84% คองโก โกตดิวัวร์ โมซัมบิก แอฟริกาใต้ ตะวันออกกลาง 14.74% ได้แก่ อิรัก เยเมน, อเมริกา 9.74% ได้แก่ สหรัฐอเมริกา แคนาดา เม็กซิโก, ยุโรป 2.11% ได้แก่ ฝรั่งเศส เนเธอร์แลนด์ อิตาลี เบลเยียม สหราชอาณาจักร และเอเชียเนียบ 2.10% ได้แก่ ปาปัวนิวกินี ออสเตรเลีย และนิวซีแลนด์

สำหรับแนวโน้มการส่งออกข้าวไทยในปี 2567 กรมฯ และสมาคมผู้ส่งออกข้าวไทย ร่วมกันกำหนดเป้าหมายไว้ที่ 7.5 ล้านตัน คาดว่าช่วงไตรมาสแรกของปี 2567 จะส่งออกต่อเนื่องมาจากช่วงปลายปี 2566 จากการที่ผู้นำเข้าข้าวสำคัญอย่าง อิรัก ฟิลิปปินส์ และอินโดนีเซีย ยังคงมีการนำเข้าข้าวเพื่อเก็บเป็นสต็อกสำรองเพื่อความมั่นคงทางอาหาร ประกอบกับอินเดีย ยังคงดำเนินมาตรการระงับการส่งออกข้าวขาวที่ไม่ใช่ข้าวบาสมาดิ

แต่ยอมรับว่า ยังมีปัจจัยเสี่ยงอาจกระทบต่อเป้าหมายการส่งออก อาทิ ปริมาณผลผลิตข้าวโลกที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นมากกว่าปีที่ผ่านมา, ไทยมีต้นทุนการผลิตข้าวสูงและมีผลผลิตต่อไร่ต่ำเมื่อเทียบกับคู่แข่ง เช่น จีน เวียดนาม และอินเดีย ส่งผลให้ราคาส่งออกข้าวไทยสูงกว่า รวมทั้งความยืดหยุ่นของความขัดแย้งเชิงภูมิรัฐศาสตร์ที่อาจส่งผลกระทบต่อภาวะเศรษฐกิจทำให้กำลังซื้อและการเก็บสต็อกลดลง

ที่มา ข่าวสดออนไลน์

พาณิชย์บุกดูไบโปรโมตข้าวไทย

“กรมการค้าต่างประเทศจัดกิจกรรมเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข้าวไทยในงานแสดงสินค้า Gulfood 2024 ณ เมืองดูไบ สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ ในระหว่างวันที่ 19-23 กุมภาพันธ์ 2567 โดยมีผู้สนใจเข้าเยี่ยมชมดูหาต่อเนืองตลอดงาน”

นายรณรงค์ พูลพิพัฒน์ อธิบดีกรมการค้าต่างประเทศ เปิดเผยว่า กรมฯ ได้ดำเนินการตามนโยบาย “รักษาตลาดเดิม เพิ่มตลาดใหม่ ในการส่งออกต่างประเทศ” ของรองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ (นายภูมิธรรม เวชยชัย) โดยการจัดคณะผู้แทนเดินทางไปเมืองดูไบ สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ เพื่อเข้าร่วมงานแสดงสินค้า Gulfood 2024 เมื่อวันที่ 19-23 กุมภาพันธ์ 2567 ณ Dubai World Trade Centre ซึ่งเป็นงานแสดงสินค้าอาหารและเครื่องดื่มนานาชาติที่ใหญ่ที่สุดในภูมิภาคตะวันออกกลาง โดยมีผู้ประกอบการเข้าร่วมจัดแสดงสินค้ากว่า 5,500 ราย จาก 127 ประเทศทั่วโลก อาทิ สหรัฐอเมริกา รัสเซีย ญี่ปุ่น ตุรกี อินเดีย จีน และไทย เป็นต้น และมีผู้สนใจเข้าเยี่ยมชมซึ่งส่วนใหญ่เป็นผู้นำเข้า และนักธุรกิจมาพบปะเจรจาธุรกิจกว่า 100,000 ราย

สำหรับกรมการค้าต่างประเทศได้ออกดูหาประชาสัมพันธ์ข้าวไทยภายใต้ Thailand Pavilion ที่จัดโดยกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศซึ่งมีผู้ประกอบการไทยรวม 124 ราย โดยเป็นผู้ประกอบการค้าข้าวไทย จำนวน 24 ราย ทั้งนี้ ภายในดูหาของกรมการค้าต่างประเทศได้จัดกิจกรรมต่างๆ ได้แก่ การจัดนิทรรศการให้ความรู้เกี่ยวกับความหลากหลายของข้าวไทยควบคู่กับเครื่องหอมมะลิไทย การจัดแสดงตัวอย่างและจัดให้ชิมข้าวไทยชนิดต่างๆ เช่น ข้าวหอมมะลิไทย ข้าวขาว ข้าวเหนียว ข้าวเหนียว เพื่อให้ผู้เข้าชมงานได้สัมผัสรสชาติของข้าวไทยที่มีความหลากหลายและเป็นเอกลักษณ์ และได้มีการนำเสนอข้าวคุณลักษณะพิเศษของไทยและข้าวเพื่อสุขภาพที่มีคุณค่าทางโภชนาการสูง อาทิ ข้าวไรซ์เบอร์รี่ ข้าวหอมนิล ข้าว กข43 เป็นต้น เพื่อตอบสนองความต้องการใหม่ๆ เนื่องจากปัจจุบันผู้บริโภคให้ความสำคัญกับสุขภาพมากขึ้น โดยดูหาของกรมการค้าต่างประเทศได้รับการตอบรับเป็นอย่างดีทั้งจากผู้นำเข้า ผู้กระจายสินค้า และผู้สนใจเข้าเยี่ยมชมดูหาทั่วไปจากในภูมิภาคตะวันออกกลาง เอเชียใต้ แอฟริกา ยุโรป ประมาณกว่า 1,000 คน โดยมีการสอบถามรายละเอียดต่างๆ โดยเฉพาะเรื่องคุณลักษณะและคุณภาพมาตรฐานข้าวไทย และราคาข้าว รวมทั้งมีการชื่นชมในรสชาติ คุณภาพและมาตรฐานข้าวไทยด้วย

นายรณรงค์ พูลพิพัฒน์ เปิดเผยเพิ่มเติมว่า ภูมิภาคตะวันออกกลางเป็นอีกตลาดหนึ่งที่มีศักยภาพเนื่องจากชาวอาหรับมีกำลังซื้อสูง ประกอบกับสภาพภูมิประเทศที่แห้งแล้งไม่เอื้ออำนวยต่อการเพาะปลูกพืชผลทางเกษตรเพื่อการบริโภค ทำให้ประเทศในแถบนี้ยังต้องนำเข้าอาหารและสินค้าเกษตรจากต่างประเทศเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะสินค้าข้าวที่นำเข้าจากต่างประเทศประมาณกว่า 7 ล้านตัน/ปี และมีแนวโน้มที่จะนำเข้าอาหารและสินค้าเกษตรเพิ่มขึ้นโดยเป็นไปในทิศทางเพื่อสุขภาพ และความมั่นคงทางด้านอาหาร แต่เนื่องจากในปี 2566 เกิดความขัดแย้งในตะวันออกกลางซึ่งส่งผลกระทบต่อการขนส่ง ประกอบกับเมื่อปี 2565 ประเทศในภูมิภาคตะวันออกกลางนำเข้าข้าวจากต่างประเทศมากถึงเกือบ 7.5 ล้านตัน ทำให้มีปริมาณสต็อกข้าวมากเพียงพอ ปริมาณการนำเข้าข้าวของภูมิภาคตะวันออกกลางในปี 2566 จึงคงเหลือประมาณ 7.2 ล้านตัน และไทยสามารถส่งออกข้าวไปภูมิภาคตะวันออกกลางได้ประมาณ 1.16 ล้านตัน ลดลงจากปี 2565 ร้อยละ 43 ที่ส่งออกประมาณ 2.02 ล้านตัน อย่างไรก็ตาม การเข้าร่วมงาน Gulfood ในครั้งนี้ จึงเป็นช่องทางอันดีในการรักษาตลาดข้าวไทยในภูมิภาคตะวันออกกลาง และกระตุ้นความต้องการข้าวไทยโดยเฉพาะข้าวคุณภาพดีและข้าวคุณลักษณะพิเศษในตลาดตะวันออกกลาง และเพิ่มปริมาณการส่งออกข้าวไทยให้มากขึ้นภายหลังสถานการณ์ความขัดแย้งในภูมิภาคตะวันออกกลางคลี่คลาย

ที่มา ไทยโพสต์

เซเนกัล สนใจขอซื้อข้าวหอมไทย เพื่อความมั่นคงทางด้านอาหาร

รัฐมนตรีกระทรวงการค้าของเซเนกัล เข้าพบรองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ สนใจขอซื้อข้าวไทย สำหรับความมั่นคงทางด้านอาหารภายในประเทศ

วันที่ 1 มีนาคม 2567 นายภูมิธรรม เวชยชัย รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ เปิดเผยว่าเมื่อวันที่ 29 กุมภาพันธ์ 2567 ที่ผ่านมา ซึ่งเป็นช่วงระหว่างการเข้าร่วมประชุมติดตามผลการประชุม รัฐมนตรีองค์การการค้าโลก สมัยสามัญ ครั้งที่ 13 (The WTO's 13th Ministerial Conference : MC13) ซึ่งจัดขึ้นระหว่างวันที่ 25-29 กุมภาพันธ์ 2567 ณ กรุงอาบูดาบี สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ (UAE)

Mr.Abdou Karim FOFANA รัฐมนตรีกระทรวงการค้า และวิสาหกิจขนาดกลางและเล็กของสาธารณรัฐ เซเนกัล ได้ขอเข้าพบและหารือในระดับทวิภาคี (Bilateral Meeting) จากการหารือเซเนกัลสนใจที่จะขอซื้อข้าวจาก ไทยในปี นี้ เพื่อรักษาเสถียรภาพความมั่นคงทางด้านอาหารภายในประเทศ (Food Security) พร้อมมอบหมาย กรมการค้าต่างประเทศ ไปเจรจาต่อเพื่อให้ได้ข้อมูลความชัดเจนทั้งปริมาณและราคาต่อไป

ทั้งนี้ เนื่องจากเซเนกัลก็ยังไม่สามารถเพาะปลูกข้าวให้เพียงพอต่อความต้องการบริโภคข้าวภายในประเทศ และกังวลผลกระทบจากปรากฏการณ์เอลนีโญ อย่างไรก็ตาม เพื่อเป็นการส่งเสริมการส่งออกสินค้าไทยไปเซเนกัล ได้เสนอให้เซเนกัลนำเข้าสินค้าเกษตรและสินค้าอุตสาหกรรมของไทย ได้แก่ เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น

นอกจากนี้ ได้เชิญรัฐมนตรีการค้าฯ ของเซเนกัลเข้าร่วมงานแสดงสินค้าอาหาร THAIFEX ANUGA 2024 ที่กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ไทย จัดขึ้นในระหว่างวันที่ 28 พฤษภาคม-1 มิถุนายน 2567 ณ ศูนย์แสดงสินค้าและการประชุมอิมแพ็ค เมืองทองธานี

เซเนกัลเป็นประเทศคู่ค้าที่สำคัญของไทยมาอย่างยาวนานกว่า 30 ปี โดยเฉพาะสินค้าข้าว ซึ่งในปี 2565-2566 ติดกลุ่ม 1 ใน 10 ของตลาดส่งออกข้าวไทย โดยไทยส่งออกข้าวไปเซเนกัลประมาณกว่า 200,000 ตัน/ปี ซึ่งประมาณกว่าร้อยละ 80 เป็นข้าวหอมมะลิไทย และในปี 2567 (ม.ค.-ก.พ.) ไทยส่งออกข้าวไปเซเนกัลประมาณกว่า 60,000 ตัน

ทั้งนี้ ในระหว่างการพบหารือกับรัฐมนตรีการค้าฯ ของเซเนกัล ได้ขอให้เซเนกัลสนับสนุนนำเข้าข้าวไทย เพิ่มขึ้น และแสดงความพร้อมที่จะเป็นแหล่งนำเข้าข้าว และส่งมอบข้าวที่มีคุณภาพมาตรฐานให้เซเนกัลในทุกสถานการณ์ตลอดไปด้วย

ที่มา ประชาชาติธุรกิจออนไลน์

ชวานาอิสานแชมป์ เก็บข้าวเข้ายุ้งฉางชะลอการขาย 2.2 ล้านตัน ลินเชื้อฟง 2.5 หมื่นล้าน

ปิดจ็อบ โครงการลินเชื้อชะลอการขาย 28 ก.พ. 67 เกษตรกรแห่ฝากเก็บข้าวเข้ายุ้งฉาง 2.2 ล้านตัน คิดเป็น 73% จากเป้าหมาย 3 ล้านตัน วงเงิน 2.5 หมื่นล้านบาท “ภาคอีสานแชมป์” ใช้สิทธิ์เก็บข้าวสูงสุด เหลือภาคใต้ ททยอยเก็บสิ้นสุดโครงการ ก.ค. 67

วันที่ 2 มีนาคม 2567 ฝ่ายกิจการนโยบายรัฐ กลุ่มงานบริหารจัดการข้าว รายงานผลการดำเนินโครงการ ลินเชื้อชะลอการขายข้าวเปลือก ปี 2566/2567 ตามมติคณะรัฐมนตรี 7 พฤศจิกายน 2666 ถึงปัจจุบัน (28 กุมภาพันธ์ 2567) มี เกษตรกรเข้าร่วม 294,926 ราย คิดเป็นปริมาณข้าว 2,210,882 ตัน มูลค่า 25,057.65 ล้านบาท ซึ่งนับว่ามีความสำเร็จมากถึง 73.70% จากเป้าหมายการดำเนินการ 3 ล้านตัน

โดยหากแยกเป็นประเภทเกษตรกรจะพบว่า ผู้ที่เข้าร่วมโครงการทั้งหมด 294,926 รายนั้น แบ่งเป็นเกษตรกร 294,827 ราย จำนวนเงินกู้ 22,265 ล้านบาท ส่วนกลุ่มสถาบันเกษตรกรมีจำนวน 99 ราย วงเงินกู้ 2,791 ล้านบาท

ภาคอีสานใช้สิทธิสูงสุด

ทั้งนี้หากแยกเป็นรายภาค จะพบว่า เกษตรกรที่ใช้สิทธิสูงสุดดังนี้

1. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 205,799 ราย เป็นเงิน 17,375 ล้านบาทมีปริมาณข้าว 1.49 ล้านตัน
2. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 68,323 ราย เป็นเงิน 5,404 ล้านบาท ปริมาณ 488,030 ตัน
3. ภาคเหนือตอนบน 16,114 ราย เป็นเงิน 919 ล้านบาท ปริมาณข้าว 87,640 ตัน
4. ภาคเหนือตอนล่าง 3,551 ราย เป็นเงิน 1,072 ล้านบาท ปริมาณข้าว 114,438 ตัน
5. ภาคตะวันออก 1,114 ราย เป็นเงิน 84 ล้านบาท ปริมาณข้าว 8,191 ตัน
6. ภาคตะวันตก 17 ราย เป็นเงิน 98 ล้านบาท ปริมาณข้าว 10,747 ตัน
7. ภาคกลาง 6 ราย เป็นเงิน 103 ล้านบาท ปริมาณข้าว 11,470 ตัน

ทั้งนี้ ยังคงเหลือเกษตรกรภาคใต้ตอนบนและตอนล่าง ซึ่งผลผลิตทยอยออกสู่ตลาดหลังจากที่ภาคอื่นๆ เก็บเกี่ยวหมดแล้ว

เงื่อนไขชะลอการขาย

สำหรับโครงการชะลอการขายข้าว นั้นเป็นโครงการที่มีวัตถุประสงค์เพื่อรักษาเสถียรภาพราคาข้าวเปลือก โดยให้เก็บฝากไว้ในยุ้งฉางของเกษตรกรก่อน ในช่วงที่ผลผลิตออกมาปริมาณมาก เพื่อป้องกันไม่ราคาตลาดตกต่ำ โดยรัฐเข้าไปให้ความช่วยเหลือด้านการเงินกับเกษตรกร ในระหว่างที่รอการขาย

ซึ่งระยะเวลาในการดำเนินโครงการ จะเริ่มตั้งแต่ 7 เมษายน 2566-31 ธันวาคม 2567 โดยการจ่ายเงินกู้จะเริ่มตั้งแต่ 7 พฤศจิกายน 2566 – 29 กุมภาพันธ์ 2567 ยกเว้นภาคใต้ที่จะถึง 31 กรกฎาคม 2567 ทั้งนี้ระยะเวลาชำระคืนเงินกู้เสร็จสิ้นไม่เกิน 5 เดือนนับจากที่ได้รับเงินกู้ โดยกำหนดให้ยกเว้นอัตราดอกเบี้ย 0%

โดยเกษตรกรจะมีสิทธิได้รับเงินกู้ไม่เกิน 300,000 บาท ส่วนสถาบันเกษตรกรไม่เกิน 300 ล้านบาท และไม่เกินวงเงินกู้หรือค้ำประกันที่นายทะเบียนเห็นชอบในปีล่าสุด และแบ่งได้เป็นกลุ่มเกษตรกรจะให้ไม่เกิน 20 ล้านบาท ส่วนวิสาหกิจชุมชน ไม่เกิน 5 ล้านบาท

ลุยชยันนา

ก่อนหน้านี้ นายอนุชา นาคาศัย รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เปิดเผยภายหลังเป็นประธานพิธีมอบเงินค้ำฝากเก็บรักษาคุณภาพข้าว ให้กับสมาชิกและเกษตรกรทั่วไป “โครงการสินเชื่อชะลอการขายข้าวเปลือกนาปี ปีการผลิต 2566/67” ณ สำนักงานสหกรณ์การเกษตรมโนรมย์จำกัด อ.มโนรมย์ จ.ชยันนา

ระบุว่า ตามที่คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบมาตรการรักษาเสถียรภาพราคาข้าวเปลือกปีการผลิต 2566/67 เมื่อวันที่ 7 พฤศจิกายน 2566 ประกอบด้วย โครงการสินเชื่อชะลอการขายข้าวเปลือกนาปี ปีการผลิต 2566/67 เพื่อเสริมสภาพคล่องในการใช้จ่าย และช่วยให้เกษตรกรมีเงินทุนหมุนเวียนระหว่างชะลอการขายข้าว โดยไม่ต้องเร่งขายข้าวเปลือกในช่วงที่ผลผลิตออกสู่ตลาดจำนวนมากแก้ปัญหาราคาตกต่ำ เป็นการดูดซับปริมาณข้าวออกสู่ตลาด

และโครงการสินเชื่อเพื่อรวบรวมข้าวและสร้างมูลค่าเพิ่มโดยสถาบันเกษตรกรปีการผลิต 2566/67 เพื่อสนับสนุนสหกรณ์การเกษตร ชุมชุมสหกรณ์การเกษตร กลุ่มเกษตรกร วิสาหกิจชุมชนและศูนย์ข้าวชุมชนที่ประกอบธุรกิจรวบรวมข้าวจากเกษตรกรสมาชิก และเกษตรกรทั่วไปได้มีเงินทุนหมุนเวียนเพียงพอในการดำเนินธุรกิจ

โดยสหกรณ์การเกษตรมโนรมย์ จำกัด ได้เข้าร่วมโครงการสินเชื่อชะลอการการขายข้าวเปลือก จำนวน 731 ราย จำนวนข้าวเปลือก 11,111 ตัน มูลค่า 137,570,804 ทำให้สมาชิกสหกรณ์และเกษตรกรทั่วไปได้รับค่าฝากเก็บรักษาคุณภาพข้าว จำนวน 5,555,500 บาท ในวันที่

อีกทั้งเข้าร่วมโครงการสินเชื่อรวบรวมข้าวและสร้างมูลค่าเพิ่มโดยสถาบันเกษตรกร รวบรวมข้าวเปลือกจากสมาชิกสหกรณ์และเกษตรกรทั่วไป จำนวนข้าวเปลือก 101,983 ตัน มูลค่า 1,094,714,000 บาท และได้จำหน่ายข้าวเปลือกที่รวบรวมได้ 80,183 ตัน เป็นมูลค่า 823,314,000 บาท โดยมีภาคเอกชนเป็นพันธมิตรในการค้าขับเคลื่อนงานแบบบูรณาการร่วมกัน

“รัฐบาล กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ให้ความสำคัญกับการยกระดับคุณภาพชีวิตของเกษตรกรให้ดีขึ้น ซึ่งเชื่อมั่นว่ามาตรการดังกล่าวนี้ จะเป็นการช่วยเหลือพี่น้องชาวนา และเป็นการรักษาเสถียรภาพราคาข้าวเปลือก เพื่อให้เกษตรกรรวมทั้งสถาบันเกษตรกรได้ชะลอการการขายข้าวเปลือกเอาไว้ก่อนเพื่อรอราคาไม่ต้องรีบขายไปพร้อมกัน ป้องกันราคาข้าวตกต่ำ”

นอกจากนี้ กระทรวง ยังได้เดินหน้าขับเคลื่อนนโยบายสำคัญคือ การลดต้นทุนการผลิต โดยเร่งศึกษาโครงการปุ๋ยคนละครึ่ง อีกทั้ง ได้มีการเปิดตัวสายพันธุ์ข้าว 10 สายพันธุ์ใหม่ เพื่อให้พี่น้องชาวนาได้รับผลผลิตเพิ่มขึ้นจากการใช้พันธุ์ข้าวพันธุ์ใหม่ ที่ให้ผลผลิตต่อไร่สูง ลดความเสียหายจากการทำลายของโรค และแมลงศัตรูข้าวสามารถลดต้นทุนการผลิตข้าว

ทั้งหมดนี้ตอบโจทย์นโยบายลดต้นทุนการผลิตของรัฐบาลและกระทรวงเกษตรฯ และเป็นสิ่งที่ผมอยากเห็นพี่น้องชาวนาไทยได้หลุดพ้นจากความยากจน มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ที่มา ประชาชาติธุรกิจออนไลน์

โลกเดือดอุณหภูมิ 45 องศา 5 เชื้อนวิฤตน้ำเหลือ 30%

ทีมกรุ๊ปคาดการณ์แล้งนี้ให้ระว่างอุณหภูมิพุ่งทะลุ 40-45 องศา เหตุภาวะเอลนีโญ “ฝนน้อยน้ำน้อย” ยังคงอยู่ไปจนถึงเดือนพฤษภาคม อ่างขนาดเล็กน้ำจะระเหยเร็ว ต้องหาแหล่งน้ำขนาดใหญ่สำรองไว้ ด้านชาวนาแห่ปลูกข้าวนาปรังทะลุเกินกว่า 8 ล้านไร่ ให้เตรียมเงินสูบน้ำเข้านาไว้ได้เลย พบ 5 เชื้อนหลักน้ำน้อย “สิริกิติ์-ทับเสลา-กระเสียว-คลองสิียด-ปราณบุรี”

นายชวลิต จันทรรัตน์ วิศวกรแหล่งน้ำและกรรมการ บริษัท ทีม คอนซัลติ้ง เอนจิเนียริง แอนด์ แมเนจเม้นท์ จำกัด (มหาชน) หรือ TEAMG กล่าวถึงสถานการณ์น้ำในช่วงฤดูแล้งที่จะถึงนี้ว่า จากแบบจำลอง IRI/CPC Pacific Nino 3.4 SST Model ล่าสุดของ องค์การบริหารมหาสมุทรและชั้นบรรยากาศแห่งชาติสหรัฐฯ หรือ NOAA ระบุสภาพภูมิอากาศในเขตรัฐมหาสมุทรแปซิฟิกช่วงตั้งแต่ปลายเดือนกุมภาพันธ์นี้เป็นต้นไป ยังคงอยู่ในภาวะฝนน้อย น้ำน้อย หรือเอลนีโญ จะเกิดต่อเนื่องไปจนถึงเดือนพฤษภาคม 2567

แต่มีโอกาสประมาณ 79% ที่สภาพภูมิอากาศจะเข้าสู่ภาวะปกติ หรือสภาวะเป็นกลาง ในช่วงเดือนเมษายนถึงมิถุนายน “แต่ก็เป็นเวลาสั้น” และมีโอกาสถึง 55% ที่ภูมิอากาศจะเข้าสู่ ฝนมากน้ำมาก หรือลานีญา ในช่วงเดือนมิถุนายนถึงสิงหาคม 2567 โดยอุณหภูมิของผิวน้ำทะเล ณ จุดต่าง ๆ ในเขตศูนย์สูตรตอนกลางและด้านตะวันออกของมหาสมุทรแปซิฟิก มีค่าสูงกว่าค่าเฉลี่ยของปีปกติ โดยสภาวะเช่นนี้มีผลทำให้ประเทศไทยเจอทั้งเอลนีโญ ฝนน้อยน้ำน้อย ต่อเนื่องไปเป็น ภาวะลานีญา อยู่ในปีเดียวกัน

“เราจะเผชิญกับภาวะเอลนีโญ ฝนน้อยน้ำน้อย แล้ง ไปจนถึงเดือนพฤษภาคม ซึ่งสอดคล้องกับการคาดการณ์ฝนรายเดือน ของกรมอุตุนิยมวิทยาที่ระบุว่า ตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ไปจนถึงเดือนพฤษภาคม 2567 พื้นที่ส่วนใหญ่ของประเทศไทยจะมีฝนรวม ต่ำกว่า ค่าปกติ นั้นหมายถึง ฝนน้อย ไปจนถึงเดือนมิถุนายน-กรกฎาคม 2567 จะมีฝนรวมสูงกว่าค่าปกติ พอเข้าถึงช่วงวันแม่ ในเดือนสิงหาคม 2567 ถึงจะมีฝนตกหนักมาก หรือเข้าสู่ภาวะลานีญา ฝนมากน้ำมาก เท่ากับเราเจอทั้งฝนน้อยน้ำน้อยช่วงต้นปีไปถึงกลางปี หลังจากนั้นช่วงครึ่งหลังจะเป็นภาวะฝนมากน้ำมาก” นายชวลิตกล่าว

ที่น่าเป็นห่วงก็คือ ในเดือนมีนาคม-เมษายน ซึ่งยังอยู่ในช่วงของเอลนีโญนั้น อุณหภูมิในประเทศจะสูงขึ้นมาก มีความเป็นไปได้ว่าจะร้อนจัดถึง 40-45 องศา นั้นหมายถึง น้ำจะระเหยเร็วมาก ตรงนี้มีผลทำให้ แหล่งน้ำขนาดเล็กที่กระจายอยู่ทั่วประเทศจะมีน้ำน้อยลง หรือไม่มีเลย จะกระทบกับน้ำกินน้ำใช้ของผู้คนแน่ ต้องเตรียมตัวจัดหา น้ำ กักเก็บน้ำไว้ และหาแหล่งน้ำสำรองจากอ่างเก็บน้ำขนาดกลางและขนาดใหญ่ ส่วนชาวนาที่ปลูกข้าวนาปรัง น้ำในแปลงนาจะระเหยไปเร็วมาก ทำให้ต้องสูบน้ำเข้านาเพิ่มขึ้น เพื่อชดเชยกับน้ำที่ระเหยออกไป ในส่วนนี้จะเกิดค่าใช้จ่ายในการสูบน้ำมากขึ้น

เขื่อนสิริกิติ์น้ำน้อย

ส่วนสภาพน้ำในอ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่ของประเทศ ล่าสุด (29 ก.พ. 2567) มีอ่างเก็บน้ำที่เข้าใกล้ภาวะวิกฤต หรือมีน้ำน้อยมากอยู่ 5 แห่ง ได้แก่ เขื่อนสิริกิติ์ มีปริมาณน้ำใช้การได้เหลืออยู่ 2,043 ล้าน ลบ.ม. หรือร้อยละ 31 ถือเป็นปีที่เขื่อนสิริกิติ์มีน้ำน้อยมาก, เขื่อนทับเสลา น้ำใช้การได้ 52 ล้าน ลบ.ม. หรือร้อยละ 36, เขื่อนกระเสียว น้ำใช้การได้ 41 ล้าน ลบ.ม. หรือร้อยละ 16 ซึ่งถือเป็นปีที่เขื่อนมีน้ำน้อยที่สุด, เขื่อนคลองสียัด น้ำใช้การได้ 34 ล้าน ลบ.ม. หรือร้อยละ 9 และเขื่อนปราณบุรี น้ำใช้การได้ 119 ล้าน ลบ.ม. หรือร้อยละ 32

“เอาเข้าจริงๆ ปีนี้ น้ำในอ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่และขนาดกลางในภาคอีสานมีปริมาณน้ำมากกว่าอ่างในภาคเหนือและภาคกลางตอนบน อ่างส่วนใหญ่มีน้ำใช้การได้เกินกว่าครึ่งหนึ่งของความจุอ่าง ส่วนอ่างเก็บน้ำเขื่อนสิริกิติ์ที่เหลืออยู่ 31% ทั้ง ๆ ที่เป็นอ่างขนาดใหญ่ใหญ่มากนั้น เป็นเพราะที่ผ่านมามีความชื้น-ฝนไม่สามารถพัดข้ามสันปันน้ำมาลงในพื้นที่ลุ่มน้ำน่านได้ มีผลทำให้น้ำไหลลงอ่างสิริกิติ์น้อย ในช่วง 2 เดือนนี้จะต้องระมัดระวังการระบายน้ำในพื้นที่ชลประทานแถบจังหวัดอุตรดิตถ์และพิษณุโลก ส่วนอ่างทับเสลา-กระเสียว ฝนจากอ่าวไทยพัดขึ้นมาเร็ว แต่เลยไปหมด ก็กระทบจังหวัดอุทัยธานี-สุพรรณบุรี แถบนี้ปลูกข้าวกันมาก ใช้เครื่องสูบน้ำมาก ด้านอ่างเก็บน้ำคลองสียัดก็น้ำน้อย ตรงนั้นเป็นพื้นที่อับฝน ความชื้นขึ้นไปไม่ถึง จะกระทบการใช้น้ำในจังหวัดฉะเชิงเทรา และปราจีนบุรี ด้านภาคใต้ก็จะมีอ่างเก็บน้ำปราณบุรีที่น้ำน้อย แต่ก็จะมีน้ำจากเขื่อนแก่งกระจานมาช่วยในพื้นที่ได้” นายชวลิตกล่าว

ส่วนอ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่ในลุ่มเจ้าพระยา ได้แก่ เขื่อนภูมิพล-สิริกิติ์-แควน้อยบำรุงแดน-ป่าสักชลสิทธิ์ นั้น มีปริมาณน้ำใช้การได้รวมกัน 7,354 ล้าน ลบ.ม. หรือคิดเป็นร้อยละ 40 มีเฉพาะเขื่อนสิริกิติ์เท่านั้นที่มีปริมาณน้ำในอ่างน้อย ต่ำกว่าร้อยละ 30 หรือ “น้อยกว่า” น้ำในอ่างของเขื่อนภูมิพลถึง 2 เท่า ดังนั้นในช่วงเดือนมีนาคม-เมษายน ก่อนที่จะเข้าสู่ฤดูฝนในช่วงเดือนพฤษภาคม ต่อเนื่องไปจนถึงเดือนมิถุนายน-กรกฎาคม 2567 จะต้องอาศัยน้ำจากเขื่อนภูมิพล เป็นหลักในการผลักดันน้ำเค็ม ไม่ให้ค่าความเค็มเกินกว่า 0.25 กรัม/ลิตร เข้าไปถึงแหล่งน้ำดิบที่สำแล

ลดสำรองน้ำช่วยนาปรัง

ด้านการปลูกข้าวนาปรังตามแผนเพาะปลูกข้าวนาปรัง ปี 2566/2567 ตามแผนกำหนดให้ปลูกไม่เกิน 5.80 ล้านไร่ ปรากฏปัจจุบันปลูกไปแล้ว 8.50 ล้านไร่ (พื้นที่คาดการณ์ 8.82 ล้านไร่) หรือเกินไปกว่า 2.7 ล้านไร่

ขณะที่การปลูกข้าวนาปรังในพื้นที่ลุ่มน้ำเจ้าพระยาตามแผนกำหนดพื้นที่ปลูก 3.03 ล้านไร่ ปัจจุบันปลูกไปแล้ว 5.18 ล้านไร่ (พื้นที่คาดการณ์ 5.92 ล้านไร่)

“ปีนี้ข้าวนาปลูกข้าวนาปรังกันมากขึ้น เกินแผนที่วางเอาไว้เพราะข้าวเปลือกราคาดี ชาวนาที่เสี่ยงปลูก ด้านกรมชลประทานก็จัดสรรน้ำในเขตชลประทานเพิ่มขึ้นเพื่อช่วยพื้นที่ปลูกข้าว เหตุที่จัดสรรน้ำให้เพิ่มให้ได้ก็เพราะการคาดการณ์จะเกิดภาวะแล้งใน ช่วงเดือนมิถุนายน ต่อเนื่องไปจนถึงสิงหาคม จะมีปริมาณน้ำในประเทศเพียงพอ แม้จะเกิดภาวะฝนทิ้งช่วงสั้น ๆ ก็ตาม ดังนั้นเข้าใจว่าจะมีการลดปริมาณน้ำสำรองต้นฤดูฝนปี 2567 ลงจากที่กำหนดเอาไว้ 4,233 ล้าน ลบ.ม. คาดการณ์ว่าน่าจะเหลือสำรอง 2,500 ล้าน ลบ.ม. ก็จะเพียงพอไปจนถึงช่วงฝนตกมาก” นายชวลิตกล่าว

อย่างไรก็ตาม ถือว่าการบริหารจัดการน้ำในช่วงฤดูแล้งปี 2567 กรมชลประทานวางแผนไว้ดีมาก ทำให้ปัญหาภัยแล้งในปีนี้จะบรรเทาลงมากกว่าปีที่ผ่านมา
ที่มา ประชาชาติธุรกิจออนไลน์

“อินเดีย” คาดผลผลิตข้าวต่ำสุดรอบ 8 ปี ต้นราคาอาหารโลกพุ่ง

อินเดีย ประเมินผลผลิตข้าว 2566/67 ต่ำสุดรอบ 8 ปี พร้อมคงมาตรการจำกัดการส่งออก เพื่อลดราคาข้าวในประเทศปรับลดลง คาดอาจส่งผลให้ราคาอาหารในตลาดโลกปรับตัวสูงขึ้น

หนังสือพิมพ์ The Straits Times รายงานว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสวัสดิการเกษตรกรอินเดีย คาดการณ์ผลผลิตข้าวฤดูกาลเพาะปลูก 2566/2567 ของอินเดีย ตั้งแต่เริ่ม ก.ค.66-มิ.ย.67 จะมีปริมาณลดลงเป็นครั้งแรกในรอบ 8 ปี เนื่องจากปริมาณน้ำฝนที่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย โดยคาดว่าจะลดลงเหลือ 123.8 ล้านตัน จาก 135.75 ล้านตัน ฤดูกาลเพาะปลูก 2565/2566 หรือลดลง 8.8%

ขณะที่ปัจจุบันอินเดียยังคงบังคับใช้มาตรการจำกัดการส่งออกข้าวที่ไม่ใช่ข้าวบาสมати (Non-Basmati Rice) ที่ประกาศใช้ตั้งแต่ ก.ค.66 ต่อไป เพื่อกดดันให้ราคาข้าวภายในประเทศปรับตัวลดลง เพราะพื้นที่เกษตรประสบอุทกภัยและเผชิญผลกระทบจากปรากฏการณ์เอลนีโญ ส่งผลให้ราคาข้าวภายในประเทศปรับตัวสูงขึ้น 20% อย่างไรก็ตาม มาตรการจำกัดการส่งออกข้าวของอินเดียที่ยังดำเนินอยู่ในปัจจุบัน อาจทำให้ราคาอาหารในตลาดโลกปรับตัวสูงขึ้น เนื่องจากประเทศผู้ส่งออกข้าวรายอื่น เช่น ไทย เวียดนาม ปากีสถาน และเมียนมา มีผลผลิตข้าวลดลง

ด้านสถานการณ์ส่งออกข้าวของไทยปี 2566 กระทรวงพาณิชย์ รายงานว่า การส่งออกข้าวในช่วงเดือนมกราคม-ธันวาคม 2566 มีปริมาณ 8,763,266 ตัน มูลค่า 178,135.66 ล้านบาท หรือ 5,144.4 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ โดยปริมาณส่งออกเพิ่มขึ้น 13.7% และมูลค่าส่งออกเพิ่มขึ้น 28.4% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันในปี 2565 ที่มีการส่งออกปริมาณ 7,710,236 ตัน มูลค่า 138,697.52 ล้านบาท หรือ 3,977.8 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

ขณะที่ราคาข้าวของไทยระหว่าง วันที่ 27 ก.พ. – 1 มี.ค. 2567 ตลาดซื้อขายข้าวต่างประเทศ ข้าวขาว 100% ชั้น 2 ส่งออกท่าเรือกรุงเทพฯ เอฟ.โอ.บี. ราคาเพิ่มขึ้นจากตันละ 632 ดอลลาร์สหรัฐฯ เป็นตันละ 639 ดอลลาร์สหรัฐฯ ส่วนปลายข้าว เอ.วัน.พิเศษ ส่งออก เอฟ.โอ.บี. ราคาลดลงจากตันละ 491 ดอลลาร์สหรัฐฯ เป็นตันละ 490 ดอลลาร์สหรัฐฯ ด้านตลาดซื้อขายข้าวในประเทศ ข้าวขาว 100% ชั้น 2 ราคาเพิ่มขึ้นจากกระสอบละ 2,100 บาท เป็นกระสอบละ 2,130 บาท และปลายข้าว เอ.วัน.พิเศษ ณ โรงงานอาหารสัตว์ ยื่นราคาที่กระสอบละ 1,600 บาท แนวโน้ม : คาดว่าราคาข้าวน่าจะทรงตัว

ที่มา ฐานเศรษฐกิจ

เวียดนาม

สัปดาห์ที่ผ่านมา ภาวะราคาข้าวยังคงปรับลดลง ท่ามกลางภาวะอุปทานข้าวในตลาดที่มีมากขึ้นจากการเก็บเกี่ยวผลผลิตข้าวฤดูการผลิตฤดูหนาว-ฤดูใบไม้ผลิ (the winter-spring crop) ซึ่งเป็นฤดูที่จะมีผลผลิตออกสู่ตลาดจำนวนมาก ส่งผลให้ราคาข้าวขาว 5% อยู่ที่ระดับ 580 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน ลดลงจากระดับ 600 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน เมื่อสัปดาห์ก่อนหน้า

ขณะที่ผู้ค้ารายหนึ่งในนครโฮจิมินห์กล่าวว่า ผู้นำเข้าจำนวนมากยังไม่รีบร้อนซื้อข้าว เนื่องจากพวกเขาเห็นว่าผลผลิตหลักของเวียดนามกำลังถึงจุดสูงสุด อย่างไรก็ตามราคากำลังฟื้นตัวเนื่องจากการผลิตข้าวยังคงเผชิญกับผลกระทบเชิงลบจากปรากฏการณ์เอลนีโญในปีนี้ พร้อมเสริมว่าขณะนี้ผู้ค้าในประเทศกำลังซื้อข้าวเพื่อเพิ่มสินค้าคงคลังให้มากขึ้น

ขณะเดียวกันคาดว่าจะมีปริมาณข้าวจะมีเพียงพอในอีกไม่กี่สัปดาห์ข้างหน้า เนื่องจากพื้นที่สามเหลี่ยมปากแม่น้ำโขงอยู่ในช่วงเก็บเกี่ยวสูงสุด และข้าวจากกัมพูชาจำนวนมากก็กำลังออกสู่ตลาดด้วย

สำนักข่าว Reuters รายงานโดยอ้างอิงข้อมูลเบื้องต้นของสำนักสถิติแห่งชาติ (the the General Statistics Office) ว่า ในช่วง 2 เดือนแรกของปีนี้ (มกราคม-กุมภาพันธ์ 2567) มีจำนวนประมาณ 912,000 ตัน มูลค่าประมาณ 639 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ โดยปริมาณเพิ่มขึ้นประมาณ 2.1% และมูลค่าเพิ่มขึ้นประมาณ 35.2% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา

สำนักข่าว XINHUA รายงานว่าราคาข้าวของเวียดนามกำลังลดลงตามจิตวิทยาการรอคอยแนวโน้มตลาดที่ชัดเจนขึ้น จากแผนการนำเข้าข้าวของกลุ่มประเทศนำเข้า ขณะที่สมาคมอาหารเวียดนามมองว่า ตอนนี้ราคาส่งออกข้าวของประเทศไม่มีการเปลี่ยนแปลงมากนัก

ทั้งนี้ ข้อมูลเมื่อวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2567 ราคาข้าวขาว 25% ของเวียดนามลดลง 20 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน เหลือ 584 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน ซึ่งต่ำกว่าราคาข้าวขาวของไทยเล็กน้อย ส่วนข้าวหัก 100% จำหน่ายอยู่ที่ตันละ 508 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน สูงกว่าราคาข้าวหักของไทยราว 25 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน

ด้านกระทรวงเกษตรและการพัฒนาชนบทของเวียดนาม กำหนดเป้าหมายการส่งออกข้าวอย่างน้อย 8 ล้านตันในปี 2567 ขณะที่สมาคมอาหารเวียดนาม (Vietnam Food Association) ระบุว่า การส่งออกข้าวในปี 2567 นี้ คาดว่าจะมีปริมาณประมาณ 6.5-7.0 ล้านตัน ลดลงจากระดับสูงสุดเป็นประวัติการณ์ 8.1 ล้านตัน ในปีที่แล้ว

ทั้งนี้ เวียดนามซึ่งเป็นผู้ส่งออกข้าวรายใหญ่อันดับสามของโลกรองจากอินเดียและไทย ได้ประกาศไว้ก่อนหน้านี้ว่าจะค่อยๆ ลดปริมาณการส่งออกโดยรวมเพื่อมุ่งเน้นไปที่ข้าวคุณภาพสูงและราคาสูงขึ้น ขณะเดียวกันก็ปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและเพื่อให้มีความมั่นคงด้านอาหารในประเทศ

ตามเอกสารของรัฐบาลที่มีรายละเอียดเกี่ยวกับยุทธศาสตร์การส่งออกข้าวของประเทศ เวียดนามจะลดการส่งออกข้าวต่อปีลงเหลือ 4 ล้านตันภายในปี 2573 นอกจากนี้ จะพยายามกระจายตลาดส่งออกข้าว และลดสารตกค้างของผลิตภัณฑ์ยาปราบศัตรูพืช รวมถึงยาฆ่าแมลงในข้าว

โดยการส่งออกตั้งแต่ต้นปีจนถึงกลางเดือนกุมภาพันธ์ 2567 มีประมาณ 663,000 ตัน เพิ่มขึ้น 14.4% จากปีก่อนหน้า เนื่องจากมีความต้องการจากอินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ มาเลเซีย จีน และแอฟริกาเพิ่มขึ้น ขณะที่คาดว่าปรากฏการณ์เอลนีโญคาดว่าจะคงอยู่อย่างน้อยไปจนถึงกลางปี 2567

นาย Nguyễn Ngọc Nam ประธานสมาคมอาหารเวียดนาม (chairman of Việt Nam Food Association) กล่าวในการเสวนาด้านข้าวนานาชาติ (Rice News Convention) เมื่อวันที่ 6 มีนาคม 2567 ว่า การ

ส่งออกข้าวของเวียดนามได้เปลี่ยนไปสู่ผลิตภัณฑ์คุณภาพสูงและผลิตภัณฑ์พิเศษมากกว่าปริมาณ โดยปริมาณส่งออกต่อปีที่ทรงตัวอยู่ที่ประมาณ 6.2- 6.3 ล้านตัน ในช่วงปี 2562-2566 แต่การส่งออกข้าวของเวียดนามได้พุ่งแตะระดับที่ 8.3 ล้านตัน เมื่อปี 2566 ซึ่งถือเป็นปริมาณสูงสุดนับตั้งแต่ประเทศเวียดนามเริ่มส่งออกข้าวในปี 2532 โดยที่สัดส่วนของข้าวที่มีมูลค่าสูงและข้าวพิเศษก็มีเพิ่มขึ้น และสร้างรายได้ถึง 4.7 พันล้านเหรียญสหรัฐ และมูลค่าส่งออกก็เพิ่มขึ้นถึง 38.4% จากปีก่อนหน้า

ทั้งนี้ ตลาดเอเชียมีส่วนแบ่งทางตลาดของการส่งออกข้าวของเวียดนาม ขณะที่ตลาดอเมริกา ยุโรป ตะวันออกกลาง และออสเตรเลีย ได้กลายเป็นผู้นำเข้าข้าวรายใหม่ของเวียดนามในปีที่ผ่านมา โดยฟิลิปปินส์ยังคงเป็นผู้นำเข้ารายใหญ่ที่สุด ซึ่งมีส่วนแบ่งการส่งออกข้าวที่ 34% (จำนวนประมาณ 2.87 ล้านตัน) ในปี 2566 ขณะที่อินโดนีเซียแซงเงินในฐานะผู้นำเข้าข้าวรายใหญ่อันดับสองของเวียดนาม รองจากฟิลิปปินส์ ขณะที่มาเลเซีย ญี่ปุ่น เยอรมนี และสวีเดน ก็ได้ติดอยู่ในรายชื่อผู้นำเข้ารายใหม่

ในขณะเดียวกัน ข้าวหอม ST24, ST25, Jasmin 85, ข้าวญี่ปุ่น Japonica และข้าวเหนียว ก็ได้กลายเป็นผลิตภัณฑ์ชั้นนำในการเติบโตของการส่งออกในปี 2562-2566

นาง Pham Dat ผู้จัดการธุรกิจของแอมโปรเทค (Amprotek) บริษัทตรวจสอบและวิเคราะห์สินค้าในนครโฮจิมินห์ กล่าวว่า ข้าวของเวียดนามค่อยๆ รุกเข้าสู่ฟิลิปปินส์ในช่วง 3 ปีที่ผ่านมา ซึ่งคิดเป็น 80% ของมูลค่าการนำเข้าข้าว โดยก่อนหน้านี้ ไทยส่งข้าวให้กับฟิลิปปินส์ถึง 90% ของการนำเข้าทั้งหมด แต่ตอนนี้เวียดนามได้ครองตลาดข้าวฟิลิปปินส์ถึง 80% แล้ว เนื่องจากข้าวจากเวียดนาม เป็นผลิตภัณฑ์ยอดนิยมของผู้บริโภคชาวฟิลิปปินส์ในแง่ของราคาและคุณภาพที่แข่งขันได้ มีการปรับปรุงพันธุ์ข้าวใหม่ๆ โดยใช้เทคโนโลยีขั้นสูงในการทำการเกษตร การแปรรูป และการจัดการหลังการเก็บเกี่ยว

ขณะที่ราคาส่งออกเฉลี่ยที่ 650 เหรียญสหรัฐต่อตัน ก็ถือเป็นข้อได้เปรียบสำหรับข้าวของเวียดนามในการเข้าถึงตลาดโลกได้ การตลาดที่ตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคในตลาดที่แตกต่างกัน ช่วยให้ข้าวของเวียดนามประสบความสำเร็จมีส่วนแบ่งการตลาดในการแข่งขันที่รุนแรง

อย่างไรก็ตาม แม้มีการส่งออกไปยัง 54 ประเทศทั่วโลก ข้าวของเวียดนามยังประสบปัญหาในการลดต้นทุนวัตถุดิบและอัตราส่วนการสูญเสียระหว่างการแปรรูปและการเก็บรักษาเพื่อให้ได้เปรียบในการยึดครองตลาดมากขึ้น ซึ่งต้องมีการดำเนินการทางการตลาดเชิงรุกมากขึ้นและการแก้ปัญหาร่วมกันจากเกษตรกร ผู้ส่งออก และผู้กำหนดนโยบายของเวียดนาม ในการหาวิธีที่ดีที่สุดสำหรับการส่งออกข้าว นโยบายการลงทุนและการสนับสนุนด้านเทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยวและสินเชื่อจากธนาคารก็ยังคงมีน้อย

นาย Desh Ratna หัวหน้าภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ของ วาเลนซี อินเตอร์เนชันแนล (Valency International) ซึ่งเป็นบริษัทการค้าสินค้าโภคภัณฑ์ระหว่างประเทศ กล่าวว่า ในขณะนี้คุณภาพข้าวของเวียดนามดีขึ้นมาก และคาดว่าตลาดส่งออกข้าวจะเพิ่มขึ้นในเวลาอันใกล้นี้ เนื่องจากอินเดียสั่งห้ามส่งออกข้าวขาว โดยเวียดนามและไทยมีโอกาสที่จะขยายส่วนแบ่งการตลาด จากการที่ไม่มีอินเดียซึ่งเป็นคู่แข่งรายใหญ่ในตลาดข้าวโลก

นาย Lê Anh Nam หัวหน้าแผนกส่งออกข้าวของ Tan Long Group กล่าวว่า การลงทุนด้านเทคโนโลยีการเข้าถึงตลาด และผลิตภัณฑ์ระดับพรีเมียมจะช่วยให้บริษัทในท้องถิ่นมีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้นและมีการเติบโตที่ยั่งยืน โดยเขากล่าวว่า Tan Long Group มีรายได้ประมาณ 120 ล้านเหรียญสหรัฐ จากการส่งออกประมาณ 200,000 ตันในปีที่แล้ว และคาดว่าจะเพิ่มเป็น 300,000 ตันในปี 2567 โดยบริษัทได้ลงทุนมูลค่ากว่า 70 ล้านเหรียญสหรัฐในโรงสีข้าวที่ใช้เทคโนโลยีจากยุโรป Hanh Phúc Rice Mill ที่ใช้ระบบอัตโนมัติเต็มรูปแบบ ซึ่งเป็นโรงงานที่ใหญ่ที่สุด

ในเอเชีย มีกำลังการผลิตและเก็บสต็อกข้าวได้สูงสุด 240,000 ตัน นอกจากนี้ทางกลุ่มยังใช้ระบบความเย็น (cooling system) เพื่อเก็บข้าวไว้ผลิตตลอดทั้งปี

กลุ่ม Tan Long Group ได้ดำเนินระบบโรงสีข้าว 60 แห่งทั่วประเทศ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายปี 2567 และวางแผนที่จะส่งออกข้าวคุณภาพพรีเมียมปริมาณ 1,500 ตันไปยังญี่ปุ่น ซึ่งราคาสูงกว่ามูลค่าส่งออกเฉลี่ยของผลิตภัณฑ์ข้าวอื่นๆ ถึง 50 เหรียญสหรัฐฯ

ทางด้าน สมาคมอาหารเวียดนาม ระบุในที่ประชุมว่า ในปี 2567 เวียดนามจะผลิตข้าวได้ถึง 43.5 ล้านตัน ซึ่งจะทำให้มีข้าวกว่า 7 ล้านตัน สำหรับการส่งออก โดยคาดว่าจะมีรายได้ประมาณ 5.3 พันล้านเหรียญสหรัฐ

ด้านประธานคณะกรรมการบริหารของ Vinafood 1 ยืนยันว่า ผู้ส่งออกข้าวของเวียดนามชนะการประมูลเพื่อจัดหาข้าว 400,000 ตันให้กับอินโดนีเซีย จากที่ต้องการซื้อทั้งหมด 500,000 ตัน

อินโดนีเซียเป็นผู้บริโภคข้าวรายใหญ่อันดับสองของข้าวเวียดนาม ราคาข้าวในอินโดนีเซียเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วจากการขาดแคลน เมื่อเดือนกุมภาพันธ์ 2567 อินโดนีเซียประสบปัญหาขาดแคลนข้าวเป็นเดือนที่ 8 ติดต่อกัน รัฐบาลอินโดนีเซียต้องเพิ่มปริมาณข้าวที่วางแผนจะนำเข้าในปี 2567 อีก 1.6 ล้านตันเป็น 3.6 ล้านตัน ขณะที่เอลนีโญมีผลกระทบต่อด้านลบต่อการผลิตข้าว และอินเดียยังคงยังคงห้ามส่งออกข้าวขาวที่ไม่ใช่ข้าวบาสมาดิ

ขณะที่ผู้อำนวยการทั่วไปของบริษัท Viet Hung Co.,Ltd. กล่าวว่า พันธมิตรรายใหญ่ของเวียดนาม รวมถึงฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย และจีน ได้ประกาศแผนการเพิ่มการนำเข้าในปี

อย่างไรก็ตาม ราคาส่งออกข้าวของเวียดนามไม่สูงเท่ากับช่วงครึ่งปีที่ผ่านมา จากข้อมูลของสมาคมอาหารเวียดนาม ราคาข้าวประเภทต่างๆ ลดลงอย่างรวดเร็วตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ โดยเมื่อวันที่ 5 มีนาคม 2567 ราคาข้าวขาว 5% ของเวียดนามอยู่ที่ 579 เหรียญสหรัฐต่อตัน หรือลดลง 84 เหรียญสหรัฐต่อตัน จากระดับสูงสุดที่ 663 เหรียญสหรัฐต่อตัน ซึ่งราคาสูงกว่าราคาเมื่อวันที่ 19 กรกฎาคม 2566 เพียง 46 เหรียญสหรัฐต่อตัน

ทั้งนี้ การที่ราคาข้าวปรับลดลง เพราะขณะนี้เวียดนามอยู่ในช่วงของฤดูเก็บเกี่ยวซึ่งจะมีอุปทานจำนวนมาก ขณะที่ประเทศไทย ฟิลิปปินส์ และอินโดนีเซียจะเก็บเกี่ยวข้าวตั้งแต่เดือนมีนาคมถึงพฤษภาคม อีกทั้งผู้นำเข้าก็ยังไม่ได้ลงนามในสัญญาซื้อ

สำนักข่าว Reuters รายงานว่า แหล่งข่าวจากวงการการค้าและภาครัฐเปิดเผยว่า เวียดนามได้นำเข้าข้าวกล้องจากอินเดียเป็นครั้งแรกในรอบหลายสิบปีเพื่อนำมาแปรรูปเป็นข้าวขาวแล้วส่งออกต่อ เนื่องจากเวียดนามพยายามหาทางออกจากความต้องการข้าวที่กำลังพุ่งสูงในตลาดโลก

แหล่งข่าวระบุว่า เวียดนามซึ่งเป็นผู้ส่งออกข้าวรายใหญ่อันดับสามของโลก ได้นำเข้าข้าวกล้องจากอินเดียอย่างน้อย 2 แสนตันตั้งแต่เดือนธันวาคม 2566 ถึงกุมภาพันธ์ 2567

ทั้งนี้ เวียดนามได้รับคำสั่งซื้อข้าวจากต่างประเทศเป็นจำนวนมากหลังจากที่อินเดียออกคำสั่งห้ามส่งออกข้าวขาวเมื่อปี 2566 ที่ผ่านมา ส่งผลให้ยอดส่งออกข้าวของเวียดนามพุ่งสูงเป็นประวัติการณ์ที่ 8.3 ล้านตันในปี 2566

ด้านผู้ส่งออกในเมืองโกลกาทาของอินเดียกล่าวว่า ยอดส่งออกที่พุ่งสูงขึ้นได้ทำให้ข้าวในสต็อกของเวียดนามเริ่มร่อยหรอ เทรดเดอร์บางรายจึงนำเข้าข้าวกล้องจากอินเดียเพื่อนำมาแปรรูปแล้วส่งออกเป็นข้าวขาวเมื่อเทรดเดอร์รายอื่นเห็นว่าทำแบบนี้ได้กำไรดี จึงได้เริ่มทำตามๆ กัน

แหล่งข่าวระบุว่า ในขณะที่ข้าวกล้องอินเดียมีราคาเสนอขายอยู่ที่ประมาณ 500 เหรียญสหรัฐต่อตัน ผู้ค้าเวียดนามขายข้าวสารได้ที่ราคามากกว่า 600 เหรียญสหรัฐต่อตัน

แหล่งข่าวระบุต่อไปว่า เวียดนามเพิ่งเริ่มซื้อข้าวกล้องจากอินเดียเมื่อไม่นานมานี้ และปัจจุบันประเทศที่อินเดียส่งออกข้าวกล้องคิดเป็นสัดส่วนราว 95% นั่นก็คือเวียดนาม ขณะที่เจ้าหน้าที่รัฐผู้ไม่ประสงค์ออกนามรายหนึ่งกล่าวว่า ตอนนี้เวียดนามกำลังนำเข้าข้าวกล้องจากอินเดียประมาณ 7 หมื่นตันต่อเดือน

สำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ กรุงฮานอย รายงานว่า ในการประชุมประจำเดือนของกระทรวงอุตสาหกรรมและการค้า (Ministry of Industry and Trade: MoIT) พร้อมกับสำนักงานการค้าเวียดนามในต่างประเทศ ได้มีการหารือเกี่ยวกับความต้องการข้าวในตลาดโลกที่เพิ่มสูงขึ้นอีกทั้งยังมีราคาสูงขึ้นอีกด้วย ทางรัฐบาลเวียดนามจึงอยากให้ผู้ประกอบการใช้โอกาสนี้ในการเพิ่มปริมาณการส่งออกข้าวในปี 2567

จากข้อมูลของสำนักงานสถิติเวียดนามในปี 2567 ระบุว่า ในเดือนกุมภาพันธ์ 2567 การส่งออกข้าวของเวียดนามอยู่ที่ 663,209 ตัน เพิ่มขึ้น 14.4% สร้างรายได้ 466.6 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เพิ่มขึ้น 53% เมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปี 2566 ขณะที่ราคาส่งออกข้าวเฉลี่ยอยู่ที่ 703.5 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน เพิ่มขึ้น 33.65% จากปีก่อน

กระทรวงอุตสาหกรรมและการค้าของเวียดนาม (MoIT) คาดการณ์ว่า ความต้องการนำเข้าข้าวของหลายประเทศมีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้นในปี 2567 รวมถึงตลาดส่งออกข้าวที่ใหญ่ที่สุดของเวียดนาม เช่น ฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย และจีน เนื่องจากการค้าข้าวทั่วโลกยังคงได้รับผลกระทบจากนโยบายของอินเดียในการระงับการส่งออกข้าวชั่วคราว อีกทั้ง สินค้าคงคลังของโลกสำหรับปีการเพาะปลูกปี 2566/67 คาดว่าจะอยู่ที่ 167.2 ล้านตัน ลดลง 8.6 ล้านตันเมื่อเทียบกับปีการเพาะปลูกก่อนหน้า ซึ่งเป็นรอบที่ต่ำที่สุดในรอบ 6 ปีที่ผ่านมา นอกจากนี้ เวียดนามยังมีข้อได้เปรียบจากข้อตกลงการค้าเสรีกับพันธมิตร เช่น สหภาพยุโรปและเกาหลีใต้ เพื่อส่งเสริมการส่งออกข้าว ในขณะที่ตลาดที่มีศักยภาพอื่นๆ เช่น สหรัฐฯ และประเทศในตะวันออกกลาง ก็มีสัญญาณเชิงบวกเช่นกัน

อย่างไรก็ตาม กระทรวงอุตสาหกรรมและการค้าของเวียดนาม (MoIT) จะประสานงานกับกระทรวงการต่างประเทศ (Ministry of Foreign Affairs: MOFA) และกระทรวงเกษตรและการพัฒนาชนบท (Ministry of Agriculture and Rural Development: MARD) ในการขยายตลาดส่งออก และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันสำหรับอุตสาหกรรมข้าวของเวียดนาม โดยกระทรวงอุตสาหกรรมและการค้าของเวียดนาม (MoIT) จะติดตามสถานการณ์ตลาดการค้าข้าวโลกและประเทศผู้ผลิตและส่งออกข้าวรายใหญ่อย่างใกล้ชิดเพื่อควบคุมการผลิตและธุรกิจข้าวของเวียดนามในเชิงรุก ส่งเสริมการค้าในรูปแบบ B2B และออนไลน์ เพื่อเพิ่มการค้าข้าวกับตลาดดั้งเดิม เช่น ฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย จีน และทวีปแอฟริกา นอกจากนี้ เวียดนามก็จะยังคงส่งเสริมการส่งออกข้าวหอมและข้าวคุณภาพสูงไปยังสหภาพยุโรป เกาหลีใต้ และอเมริกาเหนือ

ทั้งนี้ กระทรวงอุตสาหกรรมและการค้าของเวียดนาม (MoIT) จะดำเนินการยุทธศาสตร์พัฒนาตลาดส่งออกข้าวของเวียดนามจนถึงปี 2573 โดยสนับสนุนให้ผู้ค้าข้าวปรับปรุงกำลังและคุณภาพการผลิต และรัฐบาลสนับสนุนข้อมูลการตลาด มุ่งหน้าเจรจาการค้าและทำข้อตกลงทางการค้าให้ได้ครอบคลุมมากยิ่งขึ้น ตลอดจนจะคอยให้ความช่วยเหลือหากเกิดกรณีข้อพิพาททางการค้าระหว่างประเทศของผู้ส่งออกเวียดนาม เพื่อลดอุปสรรคและเพื่อโอกาสในการเพิ่มปริมาณการส่งออกข้าวของเวียดนามต่อไป

นาย Nguyen Nhu Cuong อธิบดีกรมผลิตพืชผลของเวียดนาม (Department of Crop Production) กล่าวว่า ในแผนการผลิตปี 2567 อุตสาหกรรมเกษตรยังคงตั้งเป้าที่จะรักษาพื้นที่เพาะปลูกข้าวไว้ที่ 44.3 ล้านไร่ โดยมีผลผลิตข้าวมากกว่า 43 ล้านตัน

นายกรัฐมนตรีเวียดนามได้สั่งการให้มีการส่งเสริมการผลิต การประกอบธุรกิจ และการส่งออกข้าวอย่างยั่งยืน โดยนายกรัฐมนตรี Pham Minh Chinh เพิ่งลงนามคำสั่งหมายเลข 10/CT-TTg ลงวันที่ 2 มีนาคม 2567 ว่าด้วยการส่งเสริมการผลิตข้าว ธุรกิจ และการส่งออกที่ยั่งยืนไปรษณีย์ และมีประสิทธิภาพในสถานการณ์ใหม่

โดยคำสั่งระบุชัดเจนว่าในปี 2566 ตลาดอาหารโลกมีความผันผวนผิดปกติมากมาย แต่ด้วยทิศทางที่ใกล้ชิด ยืดหยุ่น และทันเวลาของรัฐบาล นายกรัฐมนตรี กระทรวง และหน่วยงานกลาง และในท้องถิ่นด้วยความพยายามอย่างไม่ลดละของเกษตรกร ความอดสาหะของธุรกิจ และการแก้ปัญหาในการเปิดตลาดและหมุนเวียนสินค้า ทำให้อุตสาหกรรมข้าวได้รับผลลัพธ์ที่น่าทึ่งในแง่ของการผลิต การส่งออกและนำเข้า (ส่งออกข้าวมากกว่า 8.1 ล้านตัน มูลค่าเกือบ 4.7 พันล้านเหรียญสหรัฐ เพิ่มขึ้น 14.4% ในด้านปริมาณ และ 35.3% ในด้านมูลค่า เมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปี 2565 และเป็นระดับสูงสุดในรอบ 16 ปีที่ผ่านมา) ทำให้มีส่วนสำคัญในการสร้างความมั่นคงด้านอาหารของชาติอย่างมั่นคง

อย่างไรก็ตาม นอกจากผลลัพธ์ที่ประสบความสำเร็จแล้ว อุตสาหกรรมข้าวในประเทศยังมีข้อบกพร่องและข้อจำกัดบางประการที่ต้องแก้ไข เช่น แหล่งวัตถุดิบไม่ได้ดำเนินการเชิงรุก ราคาไม่ได้รับการควบคุมอย่างเข้มงวดอย่างเคร่งครัด อยู่ในระดับสูงเสมอ อัตราการใช้เครื่องจักรในหลายขั้นตอนการผลิตต่ำ อัตราการสูญเสียหลังการเก็บเกี่ยวสูง ซึ่งส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการผลิตและความสามารถในการแข่งขันของผลิตภัณฑ์ข้าวในประเทศ ห่วงโซ่การผลิตระหว่างเกษตรกรกับภาคธุรกิจไม่แน่นแฟ้นและขาดความยั่งยืน ไม่มีตลาดส่งออกที่หลากหลาย แต่ยังขึ้นอยู่กับตลาดดั้งเดิมบางแห่ง

นายกรัฐมนตรีได้ขอให้รัฐมนตรี ผู้บริหารกระทรวงที่เกี่ยวข้อง และหน่วยงาน ประธานคณะกรรมการประชาชนของจังหวัดและเมืองที่บริหารโดยส่วนกลาง และประธานสมาคมอาหารเวียดนาม (Presidents of the Association Vietnam Food) ประธาน ผู้อำนวยการทั่วไปของ Northern Food Corporation (VINAFOOD I) Southern Food Corporation (VINAFOOD II) และผู้ค้าส่งออกข้าว ยังคงปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด คำสั่งฉบับที่ 24/CT-TTg ลงวันที่ 5 สิงหาคม 2566 ของนายกรัฐมนตรี ขณะเดียวกันให้มุ่งเน้นไปที่การกำกับดูแลและการปฏิบัติงานหลายอย่างอย่างมาก

โดยนายกรัฐมนตรีขอให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและพัฒนาชนบทกำกับท้องถิ่นในเขตสามเหลี่ยมปากแม่น้ำโขงให้จัดการเก็บเกี่ยวข้าวฤดูหนาว-ฤดูใบไม้ผลิให้สอดคล้องกับฤดูกาล เพื่อลดการสูญเสียให้เหลือน้อยที่สุด ลดการสูญเสียหลังการเก็บเกี่ยว กำกับดูแลองค์การการผลิตสำหรับพืชฤดูร้อน-ฤดูใบไม้ร่วงให้ทันที่ เป็นประธานและประสานงานกับท้องถิ่นและสมาคมอุตสาหกรรมเพื่อติดตามสถานการณ์อย่างใกล้ชิด และให้ข้อมูลการพัฒนาตลาดข้าวที่ครบถ้วนและถูกต้องโดยทันที เพื่อให้ประชาชนและภาคธุรกิจสามารถวางแผนการผลิตได้ ดำเนินธุรกิจอย่างเหมาะสม ดูแลอุปทานเพื่อการบริโภคภายในประเทศและการส่งออก และรักษาเสถียรภาพราคาตลาด รวมทั้งให้มุ่งเน้นไปที่การกำกับดำเนินการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพของโครงการ "การพัฒนาที่ยั่งยืน 1 ล้านเฮกตาร์ โดยเชี่ยวชาญด้านการเพาะปลูกข้าวคุณภาพสูงและการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่ำที่เกี่ยวข้องกับการเติบโตสีเขียวในสามเหลี่ยมปากแม่น้ำโขงจนถึงปี 2573" (Sustainable development of one million hectares specializing in high-quality rice cultivation and low emissions associated with green growth in the Mekong Delta until 2030)

ที่มา *Oryza.com* และ สำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ กรุงเทพมหานคร

กัมพูชา

สำนักข่าว XINHUA รายงานว่าสหพันธ์ข้าวแห่งกัมพูชา (Cambodian Rice Federation; CRF) รายงานปริมาณการส่งออกข้าวสารของประเทศ ระหว่างเดือนมกราคม-กุมภาพันธ์ 2567 ที่ผ่านมา มีปริมาณรวมอยู่ที่ 90,153 ตัน ลดลง 7.2% เมื่อเทียบกับจำนวน 97,153 ตัน ในช่วงเวลาเดียวกันของปีที่แล้ว ในส่วนของรายได้จากการส่งออกข้าวมีมูลค่ารวม 65.48 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ลดลง 9.9% เมื่อเทียบกับจำนวน 72.6 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ในช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อน

โดยกัมพูชาส่งออกข้าวสารไปยัง 50 ประเทศและภูมิภาค ผ่านผู้ส่งออก 40 ราย โดยชนิดข้าวที่ส่งออก ได้แก่ ข้าวหอม ข้าวขาว ข้าวเหนียว และข้าวอินทรีย์ โดยกัมพูชาส่งออกข้าวไปยังประเทศจีน 11,083 ตัน มูลค่ารวม 6.81 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ในช่วงสองเดือนแรกของปีนี้

ขณะที่เมื่อไม่นานมานี้ รัฐมนตรีกระทรวงพาณิชย์กัมพูชา กล่าวว่า รัฐบาลกำลังมองหาตลาดใหม่สำหรับส่งออกข้าว โดยมุ่งเป้าไปยังกลุ่มประเทศ ซึ่งทำข้อตกลงการค้าเสรีกับกัมพูชา

ทั้งนี้ กระทรวงพาณิชย์กัมพูชากำลังทำงานส่งเสริมและเปิดตลาดส่งออกข้าว ผ่านข้อตกลงการค้าเสรี กัมพูชา-จีน ข้อตกลงการค้าเสรีกัมพูชา-เกาหลีใต้ ความตกลงหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจระดับภูมิภาค (RCEP) และความตกลงหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจรอบด้านกัมพูชา-สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ (UAE)

สหพันธ์ข้าวกัมพูชา (Cambodian Rice Federation; CRF) ประกาศราคาส่งออกข้าวประจำวันที่ 29 กุมภาพันธ์ 2567 ดังนี้

1.ข้าวหอม Malys Angkor (Pka Romdoul) ชนิด 5% ราคาอยู่ที่ 900 เหรียญสหรัฐต่อดัน (FOB) ลดลงจากราคาวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2567 ที่ 920 เหรียญสหรัฐต่อดัน (FOB) 2.ข้าวหอม Fragrant Rice (Sen Kra Ob - SKO) ชนิด 5% ราคาอยู่ที่ 825 เหรียญสหรัฐต่อดัน (FOB) ลดลงจากราคาวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2567 ที่ 850 เหรียญสหรัฐต่อดัน (FOB) 3.ข้าวหอม Fragrant Rice (SRO) ชนิด 5% ราคาอยู่ที่ 700 เหรียญสหรัฐต่อดัน (FOB) ลดลงจากราคาวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2567 ที่ 710 เหรียญสหรัฐต่อดัน (FOB)

4.ข้าวขาวพื้นนุ่ม (White Rice Soft Texture) ชนิด 5% ราคาอยู่ที่ 650 เหรียญสหรัฐต่อดัน (FOB) ลดลงจากราคาวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2567 ที่ 680 เหรียญสหรัฐต่อดัน (FOB) 5.ข้าวขาวพื้นแข็ง (White Rice Hard Texture) ชนิด 5% ราคาอยู่ที่ 670 เหรียญสหรัฐต่อดัน (FOB) ลดลงจากราคาวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2567 ที่ 690 เหรียญสหรัฐต่อดัน (FOB) 6.ข้าวเหนียว (Parboiled Rice) ชนิด 5% ราคาอยู่ที่ 760 เหรียญสหรัฐต่อดัน (FOB) ลดลงจากราคาวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2567 ที่ 780 เหรียญสหรัฐต่อดัน (FOB)

7.ข้าวกล้องหอม (Brown Jasmine Rice) ราคาอยู่ที่ 910 เหรียญสหรัฐต่อดัน (FOB) เท่ากับราคาวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2567 ที่ 910 เหรียญสหรัฐต่อดัน (FOB) 8.ข้าวกล้องขาว (Brown White Rice) ราคาอยู่ที่ 645 เหรียญสหรัฐต่อดัน (FOB) ลดลงจากราคาวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2567 ที่ 670 เหรียญสหรัฐต่อดัน (FOB)

9.ข้าวหอมอินทรีย์ (Organic Jasmine Rice) ชนิด 5% ราคาอยู่ที่ 1,400 เหรียญสหรัฐต่อดัน (FOB) เท่ากับราคาวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2567 ที่ 1,400 เหรียญสหรัฐต่อดัน (FOB) 10.ข้าวขาวอินทรีย์ (Organic White Rice) ชนิด 5% ราคาอยู่ที่ 1,050 เหรียญสหรัฐต่อดัน (FOB) เท่ากับราคาวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2567 ที่ 1,050 เหรียญสหรัฐต่อดัน (FOB) 11.ข้าวเหนียวอินทรีย์ (Organic Parboiled Rice) ชนิด 5% ราคาอยู่ที่ 1,250 เหรียญสหรัฐต่อดัน (FOB) เพิ่มขึ้นจากราคาวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2567 ที่ 1,240 เหรียญสหรัฐต่อดัน (FOB)

สำนักข่าว Khmer Times รายงานว่า รัฐมนตรีกระทรวงพาณิชย์ได้ย้ำยุทธศาสตร์ส่งออกข้าวและกระจายตลาดในปี 2567-2573 จะเป็นเครื่องมือสำคัญของรัฐบาล โดยนาง Cham Nimul รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ เป็นประธานในพิธีเปิดการประชุมเชิงปฏิบัติการระดับชาติเรื่อง “กระบวนการกำหนดสูตรการขยายตลาดข้าวสารของกัมพูชาและยุทธศาสตร์การกระจายความเสี่ยง”

ในโอกาสนี้ รัฐมนตรีกล่าวถึงประโยชน์ที่จะได้รับจากยุทธศาสตร์การขยายและกระจายตลาดข้าวกัมพูชา โดยเน้นว่ายุทธศาสตร์การส่งออกข้าวและการกระจายตลาดในปี 2567-2573 จะเป็นเครื่องมือสำคัญของรัฐบาลโดยมีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมการส่งออกข้าวจากกัมพูชาไปยังตลาดต่างประเทศที่มีการแข่งขันสูง และเข้าถึงตลาดระดับสูงตามระบบการผลิตในปัจจุบัน

นาง Cham Nimul ได้ให้คำแนะนำที่สำคัญสองประการสำหรับการประชุมเชิงปฏิบัติการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งหมดเพื่อหารือในเชิงลึก ได้แก่:

1. การคุ้มครองเครื่องหมายการค้าและทรัพย์สินทางปัญญา โดยเฉพาะการสร้างแบรนด์โดยรวม
2. เสริมสร้างคุณภาพข้าวกัมพูชาโดยคำนึงถึงปริมาณ คุณภาพ ความปลอดภัย และความสวยงามของบรรจุภัณฑ์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ได้สนับสนุนให้ผู้เข้าร่วมและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งหมดพยายามศึกษา ทำความเข้าใจ และหารือเชิงลึกเกี่ยวกับกระบวนการพัฒนากลยุทธ์ในการขยายและกระจายตลาดข้าวของกัมพูชา เพื่อส่งเสริมภาคข้าวของกัมพูชาให้เติบโตอย่างยั่งยืนมากขึ้น

ที่มา *Oryza.com*

เมียนมา

สหพันธ์ข้าวเมียนมา (The Myanmar Rice Federation (MRF)) รายงานว่า ในช่วง 11 เดือน (เมษายน 2566-กุมภาพันธ์ 2567) ของปีงบประมาณ 2023/24 (เมษายน 2566-มีนาคม 2567) เมียนมาส่งออกข้าวและข้าวหักรวมจำนวนประมาณ 1.428 ล้านตัน มูลค่าประมาณ 712 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ โดยส่งออกข้าวประมาณ 1.343 ล้านตัน ไปทางทะเล และผ่านชายแดนทางบกประมาณ 85,000 ตัน

การส่งออกข้าวขณะนี้ ยังต่ำกว่าเป้าหมายของรัฐบาลที่กำหนดไว้ 2.5 ล้านตัน เนื่องจากมีอุปสรรคต่อการส่งออกข้าวในปีงบประมาณนี้ ได้แก่ นโยบายการเงินของธนาคารกลางเมียนมา และปรากฏการณ์เอลนีโญที่ส่งผลกระทบต่อการผลิตข้าว

ในปีงบประมาณ 2565/66 เมียนมาส่งออกข้าวสารและข้าวหักรวมจำนวนประมาณ 2.26 ล้านตัน มูลค่าประมาณ 853 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

ทางด้านสำนักข่าว MIZZIMA รายงานว่า รัฐบาลเมียนมาต้องการส่งออกข้าวมูลค่า 1 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ ในปีงบประมาณ 2567/2568 ที่กำลังจะมาถึง เพื่อให้ได้เงินตราต่างประเทศมากขึ้น เนื่องจากการส่งออกข้าวถือเป็นส่วนสำคัญของการส่งออกของรัฐบาล โดยมีรายได้เกือบครึ่งหนึ่งของการส่งออกน้ำมันและก๊าซ ซึ่งมีมูลค่ามากกว่า 2 พันล้านเหรียญสหรัฐฯต่อปี

สหพันธ์ข้าวเมียนมา (The Myanmar Rice Federation (MRF)) ระบุว่าเป้าหมายคือส่งออกข้าวเกือบ 2 ล้านตัน มูลค่า 1 พันล้านเหรียญสหรัฐฯต่อปีในปีงบประมาณ 2567/2568 ซึ่งแทนที่จะเน้นไปที่การเพิ่มผลผลิต สหพันธ์ข้าวเมียนมาต้องการเพิ่มมูลค่าการส่งออกโดยมุ่งเน้นที่ข้าวคุณภาพสูงและมูลค่าที่สูงขึ้นมากกว่า

โดยปกติแล้ว เมียนมาส่งออกข้าวประมาณ 2.1 ล้านตันต่อปี แต่ในปีงบประมาณ 2566/2567 เพียงปีเดียวเท่านั้นที่สามารถส่งออกข้าวได้มากกว่า 1 ล้านตัน ในราคา 700 พันล้านเหรียญสหรัฐ และทำให้เมียนมาเป็นผู้ส่งออกข้าวรายใหญ่อันดับ 8 ของโลก

อย่างไรก็ตาม การส่งออกข้าวมีแนวโน้มลดลงตั้งแต่เดือนกันยายนถึงธันวาคม 2566 เนื่องจากกฎการแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ (foreign exchange rules) ที่ยุ่งยากของรัฐบาลซึ่งทำให้การส่งออกข้าวไม่ได้ผลกำไร

ในปีงบประมาณ 2565/2566 เมียนมาส่งออกข้าว 2.4 ล้านตัน ทำให้เป็นผู้ส่งออกข้าวรายใหญ่อันดับ 5 ของโลกในปีนั้น โดยตลาดส่งออกข้าวหลักของเมียนมาคือสหภาพยุโรป (EU) ตามมาด้วยตลาดอื่นๆ เช่น จีน อินโดนีเซีย และฟิลิปปินส์

ปัจจุบัน ราคาข้าวสำหรับผู้บริโภคในตลาดภายในประเทศได้เพิ่มขึ้นสู่ระดับที่ไม่เคยมีมาก่อน เนื่องจากรัฐบาลให้ความสำคัญกับการส่งออกข้าว เนื่องจากการส่งออกในช่วงที่เหลือของปีการเงินนี้ (financial year) ซึ่งจะดำเนินไปจนถึงเดือนเมษายน คาดว่าจะมีปริมาณลดลงเพื่อเป็นการรักษาเสถียรภาพของตลาดในประเทศ

ทั้งนี้ รัฐบาลเมียนมาถูกคว่ำบาตรทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศภายหลังรัฐประหารเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ 2564 รัฐบาลจึงประสบปัญหาการขาดแคลนเงินตราต่างประเทศ

ที่มา *Oryza.com*

อินโดนีเซีย

สำนักข่าว Reuters รายงานว่า หลังจากที่หน่วยงาน BULOG ซึ่งเป็นหน่วยงานจัดซื้อของรัฐบาลอินโดนีเซียได้ออกประกาศการประมูลระหว่างประเทศ (international tender) เพื่อซื้อข้าวจำนวน 300,000 ตัน เมื่อช่วงปลายเดือนกุมภาพันธ์ 2567 นั้น

ความคืบหน้าของการประมูลครั้งนี้ แหล่งข่าวทางการค้าระบุว่า ข้าวที่มาจากประเทศไทยเสนอราคาต่ำสุดที่ 655 เหรียญสหรัฐต่อตัน (cost & freight) โดยบริษัท Posco International เสนอราคาต่ำสุดที่จำนวน 30,000 ตัน ขณะที่ข้อเสนอทั้งหมดในการประกวดราคาเป็นล็อตละประมาณ 30,000 ตัน ส่วนข้อเสนอของข้าวปากีสถานราคาต่ำสุดอยู่ที่ 658 เหรียญสหรัฐต่อตัน (cost & freight) และข้อเสนอสำหรับข้าวจากเมียนมาต่ำสุดอยู่ที่ 675 เหรียญสหรัฐต่อตัน (cost & freight) แต่ยังไม่มียางานการซื้อและการเจรจาการค้ายังคงดำเนินต่อไป (ข้อมูลเมื่อวันที่ 29 กุมภาพันธ์ 2567)

เทรดเดอร์ต่างชาติระบุว่า ข้าวจากประเทศไทยมีส่วนสำคัญในการยื่นข้อเสนอการประกวดราคาครั้งนี้ โดยมีการส่งข้อเสนอราคาอื่นๆ สูงถึงประมาณ 671 เหรียญสหรัฐต่อตัน (cost & freight)

สำนักข่าว Reuters รายงานโดยอ้างข้อมูลเมื่อวันที่ 1 มีนาคม 2567 ซึ่งผู้ค้าชาวยุโรป (European traders) เชื่อกันว่าหน่วยงาน BULOG ได้จัดซื้อข้าวประมาณ 300,000 ตัน อย่างไรก็ตามปริมาณการซื้อที่แน่นอนยังไม่ชัดเจน แต่การประมาณการของผู้ค้าส่วนใหญ่อยู่ที่ประมาณ 300,000 ตัน เท่ากับการที่มีการเสนอในการประกวดราคา ขณะที่แหล่งข่าวการค้าบางส่วนประมาณการอยู่ที่ 307,000 ตัน

โดยผู้ค้ากล่าวว่าข้าวส่วนใหญ่จะมาจากประเทศไทยและบางส่วนจากปากีสถาน โดยราคาต่ำสุดอยู่ที่ประมาณ 624 เหรียญสหรัฐต่อตัน (cost & freight) สำหรับข้าวจากประเทศไทย ซึ่งข้าวดังกล่าวถูกซื้อเพื่อส่งมอบ 10 ล็อตๆ ละประมาณ 30,000 ตัน แต่ไม่ใช่ทั้งหมดที่มีขนาดเท่ากันทุกล็อต

ผู้ค้าข้าวเชื่อว่าการซื้อเหล่านี้เกิดขึ้นกับบริษัทที่ขาย ราคาต่อตัน c&f และแหล่งที่มาดังนี้ 1.Thai Granlux \$655 Thailand 2.Thai Capital Crops \$649 Thailand 3.Sriboonmee Enterprise \$624 Thailand 4. Posco \$645 Thailand 5.Marvel Agro Commodities \$636 Pakistan 6.Posco \$645 Thailand 7.Jasons Food Industries \$645 Pakistan 8.Hassan Ali Rice \$644 Pakistan 9.Posco \$645 Thailand 10.Sriboonmee \$625 Thailand

ทั้งนี้ เงื่อนไขการประมูลกำหนดให้มีการส่งมอบข้าวถึงอินโดนีเซียภายในวันที่ 30 เมษายน 2567 เป็นอย่างช้าที่สุด ขณะที่รัฐบาลอินโดนีเซียยังคงพยายามอย่างต่อเนื่องเพื่อเพิ่มปริมาณอุปทานข้าวในประเทศและควบคุมภาวะราคาข้าวให้อ่อนตัวลง

แหล่งข่าววงการค้า ระบุว่า ในการประกวดราคานำเข้าครั้งก่อน เมื่อวันที่ 31 มกราคม 2567 เชื่อกันว่าหน่วยงาน BULOG ได้ซื้อข้าวประมาณ 500,000 ตัน

ขณะเดียวกันสำนักข่าว Reuters ยังได้รายงานว่าหน่วยงาน BULOG มองในแง่ดีว่าราคาข้าวจะถูกควบคุมได้ก่อนเดือนธันวาคมถึงคือตลาดของศาสนาอิสลามที่จะเริ่มต้นในสัปดาห์ที่สองของเดือนมีนาคม 2567 นี้ เนื่องจากการเก็บเกี่ยวข้าวจะช่วยปรับปรุงอุปทานข้าวในประเทศให้ดีขึ้น

ทั้งนี้ ราคาข้าวของอินโดนีเซีย พุ่งสูงขึ้นกว่า 16% นับตั้งแต่ปีที่แล้ว เนื่องจากปรากฏการณ์สภาพอากาศเอลนีโญทำให้ปริมาณน้ำฝนทั่วทั้งเอเชียลดลงในปี 2566 ส่งผลให้ผลผลิตลดลงและก่อให้เกิดแรงกดดันด้านเงินเฟ้อด้านอาหาร

นาย Bayu Krisnamurthi ผู้บริหารระดับสูงของหน่วยงาน BULOG (BULOG Chief executive) กล่าวว่า การเก็บเกี่ยวข้าวได้เริ่มต้นขึ้นในบางพื้นที่ โดยอุปทานข้าวเริ่มไหลเข้าสู่ตลาดข้าวหลักบางแห่งในประเทศ ซึ่งนอกเหนือจากการเก็บเกี่ยวข้าวแล้ว ยังมีข้อตกลงในการนำเข้าข้าวจำนวน 1.2 ล้านตันด้วย

สำนักข่าว Reuters รายงานว่า เมื่อช่วงปลายเดือนกุมภาพันธ์ที่ผ่านมา ได้ปรากฏว่ามีชาวอินโดนีเซียจำนวนมากต้องเข้าแถวยาวเบียดเสียดเพื่อแย่งกันซื้อข้าวสารราคาถูกจากตัวแทนของรัฐบาล หลังประสบกับปัญหาราคาข้าวพุ่งสูง

ทั้งนี้ ชาวอินโดนีเซียในพื้นที่ชานกรุงจาการ์ตา เมืองหลวงอินโดนีเซีย ยืนต่อแถวกันยาวเหยียดเพื่อซื้อข้าวสารราคาถูกในตลาดที่รัฐบาลให้เงินอุดหนุน หลังจากเกิดภัยแล้งรุนแรงเมื่อปีที่แล้ว ซึ่งส่งผลกระทบต่อการผลิตและทำให้ราคาสินค้าจำเป็นพุ่งสูงขึ้นทั่วอินโดนีเซีย

กลุ่มคนที่แย่งซื้อข้าวสารที่ตลาดแห่งหนึ่ง ซึ่งดำเนินการโดย BULOG หน่วยงานจัดหาอาหารของรัฐ ในเมืองเบกาซี ห่างจากกรุงจาการ์ตาไปทางตะวันออก 25 กิโลเมตร ระบุว่าพวกเขาต้องการซื้อข้าวสารที่นำมาจำหน่าย เพราะข้าวสารในตลาดทั่วไปมีราคาแพง ดังนั้นจึงต้องทนเบียดเสียดเพื่อซื้อข้าวสารราคาถูก

ทั้งนี้ ราคาข้าวโลกพุ่งเกือบระดับสูงสุดในรอบ 16 ปี หลังจากอินเดียออกมาตรการจำกัดการส่งออกข้าวบางชนิดเมื่อปีที่แล้ว ซึ่งสำหรับอินโดนีเซียแล้ว ข้าวถือว่าเป็นอาหารหลักสำหรับประชาชนส่วนใหญ่ในอินโดนีเซีย ซึ่งมีประชากร 270 ล้านคน และราคาข้าวได้พุ่งสูงขึ้นกว่า 16% ตั้งแต่ปีที่แล้ว เนื่องจากปรากฏการณ์เอลนีโญ ทำให้ฝนตกน้อยลงทั่วพื้นที่ส่วนใหญ่ของเอเชีย ส่งผลกระทบต่อการผลิตธัญพืช และทำให้เกิดแรงกดดันเงินเฟ้อด้านอาหารสำหรับบางประเทศที่ผู้บริโภคอ่อนไหวด้านราคามากที่สุดในโลก

โดยทั่วไปแล้ว รัฐบาลอินโดนีเซียจะขายผลิตภัณฑ์อาหารในราคาที่ได้รับเงินอุดหนุนจากรัฐ เมื่อราคาข้าวสูงขึ้นและกระทบผู้บริโภค โดยตลาดที่รัฐอุดหนุนในเมืองเบกาซี ขายข้าวในราคา 10,600 รูเปียห์ต่อกิโลกรัม

(ประมาณ 25 บาท) และบรรจุในถุง 5 กิโลกรัม เมื่อเทียบกับราคา 14,300 รูเปียห์ (ประมาณ 33 บาท) ในตลาดเปิด แต่ BULOG จำกัดการขายให้ลูกค้าคนละไม่เกิน 2 ถุง เพื่อป้องกันการกักตุน

นับตั้งแต่เดือนมกราคม 2567 BULOG ได้แจกจ่ายข้าวสารจากคลังสำรองของรัฐบาลแล้วมากกว่า 300,000 ตัน ผ่านตลาดดังกล่าวหลายร้อยแห่งทั่วประเทศ หลังมีรายงานการขาดแคลนในร้านค้าปลีกสมัยใหม่ โดยมีการตั้งตลาดขายข้าวสารราคาถูกลง 430 แห่งในเดือนมกราคม 2567 และ BULOG ยังวางแผนที่จะตั้งขึ้นอีก 315 แห่งภายในสิ้นเดือนกุมภาพันธ์ 2567 นี้ โดยหน่วยงาน BULOG จะยังคงเดินหน้าโครงการช่วยเหลือเรื่องข้าวนี้ไปจนถึงเดือนมีนาคม 2567

สำนักข่าว ANTARA รายงานว่า กระทรวงเกษตรของอินโดนีเซีย (Indonesia's Ministry of Agriculture) ได้แถลงการณ์ว่าฤดูการเก็บเกี่ยวข้าวในช่วงเดือนมีนาคม-เมษายน 2567 คาดว่าจะมีปริมาณผลผลิตสูงถึง 8.46 ล้านตัน ซึ่งการคาดการณ์ขึ้นอยู่กับการสุ่มตัวอย่างในพื้นที่ของสำนักงานสถิติอินโดนีเซีย (Statistics Indonesia (BPS))

ผู้อำนวยการทั่วไปด้านพืชอาหาร ระบุว่า การผลิตข้าวในต้นปี 2567 จะสามารถตอบสนองความต้องการของประเทศ โดยสำนักงานสถิติอินโดนีเซีย ได้เปิดเผยข้อมูลประมาณการการผลิตข้าวในเดือนมีนาคม-เมษายน 2567 อยู่ที่ประมาณ 8.46 ล้านตัน ซึ่งค่อนข้างเพียงพอต่อความต้องการของประเทศ

ทั้งนี้ เพื่อให้เป็นไปตามคำสั่งของรัฐมนตรีกระทรวงเกษตร กระทรวงฯจึงมุ่งเน้นไปที่การเพิ่มการผลิตข้าวและข้าวโพดด้วยความช่วยเหลือของ 3 กลยุทธ์ ได้แก่ การเพิ่มการขยายพื้นที่ปลูก การเพิ่มดัชนีการปลูก และการเพิ่มผลผลิต โดยขั้นตอนที่ดำเนินการคือการเร่งการเพาะปลูก การสูบน้ำจากแม่น้ำไปยังพื้นที่แห้งแล้งและพื้นที่ที่เคยได้รับน้ำฝน บ่อน้ำตื้นและบ่อน้ำลึกเพื่อจัดหาน้ำให้มีเพียงพอ เพิ่มประสิทธิภาพพื้นที่พรุ ตลอดจนการแก้ปัญหาโดยตรงในทุ่งนา และการทำงานเคียงข้างไปกับเกษตรกร

ขณะเดียวกัน รองผู้อำนวยการฝ่ายสถิติการผลิต กล่าวว่า การผลิตข้าวในเดือนมีนาคม 2567 คาดว่าจะสูงถึง 3.54 ล้านตัน ในขณะที่เดือนเมษายน 2567 คาดว่าจะอยู่ที่ 4.92 ล้านตัน โดยกว่า 87% ของผลผลิตในเดือนมีนาคม 2567 จะได้รับจากพื้นที่ 10 จังหวัด ได้แก่ ขวาทะวันออก ขวากลาง ขวาทะวันตก สุมาตราใต้ สุลาเวสีใต้ สุมาตราเหนือ อาเจะห์ ลัมปุง นูซาเตงการาตะวันตก และบันเติน และในเดือนเมษายน 2567 ผลผลิตกว่า 80% จะกระจายอยู่ใน 10 จังหวัดดังกล่าวด้วย

ข้อมูลจากสำนักงานสถิติ ระบุว่าในปี 2566 ผลผลิตข้าวของอินโดนีเซียมีจำนวนอยู่ที่ประมาณ 31.10 ล้านตัน (ประมาณ 53.98 ล้านตันข้าวเปลือก) ลดลง 1.39% จากปีก่อนหน้า และสำหรับช่วงการเก็บเกี่ยวระหว่างเดือนมกราคม-เมษายน 2567 ผลผลิตข้าวคาดว่าจะอยู่ที่ 10.71 ล้านตัน (ประมาณ 18.59 ล้านตันข้าวเปลือก) ลดลง 17.52% จากจำนวน 12.98 ล้านตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว

ปรากฏการณ์สภาพอากาศเอลนีโญทำให้เกษตรกรบางส่วนท้อใจในการปลูกในช่วงเดือนตุลาคมถึงธันวาคม 2566 ขณะที่พื้นที่ผลิตข้าวคาดว่าจะหดตัวประมาณ 16.4% ในช่วงเดือนมกราคมถึงเมษายน 2567 โดยคาดว่าพื้นที่เก็บเกี่ยวในช่วง 4 เดือนคาดว่าจะอยู่ที่ 22 ล้านไร่ ลดลงจากประมาณ 26.31 ล้านไร่ ในปีที่แล้ว

ขณะที่อัตราเงินเฟ้อข้าว (the rice inflation) ในเดือนกุมภาพันธ์ 2567 อยู่ที่ประมาณ 18.41% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว ขณะที่ราคาข้าวขายปลีกในประเทศเพิ่มขึ้นประมาณ 19.28% ต่อปีในเดือนกุมภาพันธ์ 2567

ที่มา *Oryza.com*

ฟิลิปปินส์

สำนักอุตสาหกรรมพืช (Bureau of Plant Industry : BPI) รายงานว่า ณ วันที่ 29 กุมภาพันธ์ 2567 ฟิลิปปินส์นำเข้าข้าวแล้ว 728,254 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 1,009 ใบ) เพิ่มขึ้นประมาณ 84.6% เมื่อเทียบกับจำนวน 394,554 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 442 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2566 โดยในเดือนมกราคม 2567 มีการนำเข้าจำนวน 424,650.8 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 603 ใบ) เพิ่มขึ้นประมาณ 68.2% เมื่อเทียบกับจำนวน 252,474.66 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 277 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2566

ขณะที่ในเดือนกุมภาพันธ์ 2567 (ข้อมูล ณ วันที่ 29 กุมภาพันธ์ 2567) มีการนำเข้าแล้วจำนวน 303,603.69 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 406 ใบ) เพิ่มขึ้นประมาณ 113.7% เมื่อเทียบกับจำนวน 142,079 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 165 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2566

โดยนำเข้าจากประเทศเวียดนามมากที่สุดจำนวนประมาณ 390,997.22 ตัน คิดเป็นสัดส่วนประมาณ 53.7% ของการนำเข้าข้าวทั้งหมด ตามด้วยประเทศไทยจำนวน 195,921.38 ตัน (26.9% ของการนำเข้าข้าวทั้งหมด) ปากีสถานจำนวน 96,627.5 ตัน (13.3% ของการนำเข้าข้าวทั้งหมด) เมียนมาจำนวน 41,160 ตัน (5.7% ของการนำเข้าข้าวทั้งหมด) ญี่ปุ่น 1,815.37 ตัน กัมพูชาจำนวน 1,620 ตัน อินเดีย 408 ตัน และอิตาลี 5.03 ตัน

สำหรับบริษัทผู้นำเข้าที่สำคัญ 10 อันดับแรก (ที่นำเข้าตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม-29 กุมภาพันธ์ 2567) ได้แก่

- 1.Orison Free Enterprise Inc. นำเข้าจำนวน 70,985.3 ตัน (ใช้ใบ SPSIC จำนวน 103 ใบ)
- 2.BLY Agri Venture Trading นำเข้าจำนวน 46,519.99 ตัน (ใช้ใบ SPSIC จำนวน 29 ใบ)
- 3.Vitram Marketing Inc. นำเข้า 29,621.88 ตัน (ใช้ SPSIC จำนวน 61 ใบ)
- 4.River Valley Distribution, Inc. นำเข้า 26,000 ตัน (ใช้ SPSIC จำนวน 13 ใบ)
- 5.RBS Universal Grains Traders Corp. นำเข้าจำนวน 25,726 ตัน (ใช้ใบ SPSIC จำนวน 49 ใบ)
- 6.KRYSTAL SAN PEDRO RICE MILL นำเข้าจำนวน 25,240 ตัน (ใช้ใบ SPSIC จำนวน 46 ใบ)
- 7.Grains of Asia Traders Inc. นำเข้า 25,140.0 ตัน (ใช้ใบ SPSIC จำนวน 19 ใบ)
- 8.MACMAN RICE AND CORN TRADING นำเข้าจำนวน 24,990 ตัน (ใช้ใบ SPSIC จำนวน 7 ใบ)
- 9.Asia Agricom Trading Inc. นำเข้าจำนวน 24,105.58 ตัน (ใช้ใบ SPSIC จำนวน 29 ใบ)
- 10.DSTD CONSUMER GOODS TRDG. นำเข้าจำนวน 21,404 ตัน (ใช้ใบ SPSIC จำนวน 46 ใบ)

ในปี 2566 ฟิลิปปินส์นำเข้าข้าวประมาณ 3.606 ล้านตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 4,554 ใบ) ลดลงประมาณ 5.75% เมื่อเทียบกับจำนวน 3.826 ล้านตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 4,302 ใบ) ในปี 2565 โดยในปี 2566 ฟิลิปปินส์นำเข้าจากประเทศเวียดนามจำนวนประมาณ 2.99 ล้านตัน คิดเป็นสัดส่วนประมาณ 82.9% ของการนำเข้าข้าวทั้งหมด ตามด้วยประเทศไทยจำนวน 345,294 ตัน (9.6% ของการนำเข้าข้าวทั้งหมด) ประเทศเมียนมาจำนวน 151,183 ตัน (4.2% ของการนำเข้าข้าวทั้งหมด) ประเทศปากีสถานจำนวน 99,280 ตัน (2.8% ของการนำเข้าข้าวทั้งหมด) ประเทศอินเดียจำนวน 13,759 ตัน (0.4% ของการนำเข้าข้าวทั้งหมด) นอกจากนี้ ยังนำเข้าจาก กัมพูชา 3,615 ตัน จีน 1,560 ตัน ไต้หวัน 1,250 ตัน ญี่ปุ่น 524.8 ตัน อิตาลี 12.36 ตัน และสเปน 0.96 ตัน ที่มา *Oryza.com*

ญี่ปุ่น

กระทรวงเกษตรฯ (the Ministry of Agriculture, Forests, and Fisheries; MAFF) ประกาศการประมูลนำเข้าข้าวแบบ Ordinary import (MA) ครั้งที่ 13 ปีงบประมาณ 2566 (เมษายน 2566-มีนาคม 2567) ในวันที่ 15 มีนาคม 2567 ซึ่งกำหนดจะซื้อข้าวรวม 42,127 ตัน ประกอบด้วย

1. ข้าวสารเมล็ดกลาง (Non-glutinous milled rice – medium grain) จากประเทศสหรัฐอเมริกา จำนวน 12,000 ตัน กำหนดส่งมอบวันที่ 15 กรกฎาคม-31 สิงหาคม 2567

2. ข้าวสารเมล็ดกลาง (Non-glutinous milled rice – medium grain) จากประเทศใดก็ได้ (Global Tender) จำนวน 12,000 ตัน กำหนดส่งมอบวันที่ 15 กรกฎาคม-31 สิงหาคม 2567

3. ข้าวสารเมล็ดยาว (Non-glutinous milled rice – long grain) จากประเทศใดก็ได้ (Global Tender) จำนวน 6,500 ตัน กำหนดส่งมอบวันที่ 1 สิงหาคม-15 กันยายน 2567

4. ข้าวสารเมล็ดยาว (Non-glutinous milled rice – long grain) จากประเทศใดก็ได้ (Global Tender) จำนวน 6,000 ตัน กำหนดส่งมอบวันที่ 1 สิงหาคม-15 กันยายน 2567

5. ข้าวสารเมล็ดยาว (Non-glutinous milled rice – long grain) จากประเทศใดก็ได้ (Global Tender) จำนวน 5,627 ตัน กำหนดส่งมอบวันที่ 1 สิงหาคม-15 กันยายน 2567

รายละเอียดที่ https://www.maff.go.jp/j/seisan/boueki/nyusatu/n_announce/attach/pdf/index-229.pdf

เมื่อสัปดาห์ที่แล้ว กระทรวงเกษตรฯ (the Ministry of Agriculture, Forests, and Fisheries; MAFF) ได้ประกาศผลการประมูลนำเข้าข้าวแบบ Ordinary import (MA) ครั้งที่ 12 ปีงบประมาณ 2566 (เมษายน 2566-มีนาคม 2567) เมื่อวันที่ 8 มีนาคม 2567 ซึ่งกำหนดจะซื้อข้าวรวม 57,200 ตัน ประกอบด้วย

1. ข้าวสารเมล็ดกลาง (Non-glutinous milled rice – medium grain) จากประเทศสหรัฐอเมริกา จำนวน 13,000 ตัน กำหนดส่งมอบวันที่ 25 มิถุนายน-10 สิงหาคม 2567

2. ข้าวสารเมล็ดกลาง (Non-glutinous milled rice – medium grain) จากประเทศสหรัฐอเมริกา จำนวน 13,000 ตัน กำหนดส่งมอบวันที่ 25 กรกฎาคม-10 กันยายน 2567

3. ข้าวสารเมล็ดยาว (Non-glutinous milled rice – long grain) จากประเทศไทย จำนวน 7,000 ตัน กำหนดส่งมอบวันที่ 1-31 กรกฎาคม 2567

4. ข้าวเหนียวเมล็ดยาว (Non-glutinous milled rice – long grain) จากประเทศไทย จำนวนรวม 3,200 ตัน (แบ่งเป็น 1,080 ตัน, 1,060 ตัน และ 1,060 ตัน) กำหนดส่งมอบวันที่ 15 มิถุนายน-15 กรกฎาคม 2567

5. ข้าวสารเมล็ดยาว (Non-glutinous milled rice – long grain) จากประเทศใดก็ได้ (Global Tender) จำนวน 7,000 ตัน กำหนดส่งมอบวันที่ 15 มิถุนายน-31 กรกฎาคม 2567

6. ข้าวสารเมล็ดยาว (Non-glutinous milled rice – long grain) จากประเทศใดก็ได้ (Global Tender) จำนวน 7,000 ตัน กำหนดส่งมอบวันที่ 15 มิถุนายน-31 กรกฎาคม 2567

7. ข้าวสารเมล็ดยาว (Non-glutinous milled rice – long grain) จากประเทศใดก็ได้ (Global Tender) จำนวน 7,000 ตัน กำหนดส่งมอบวันที่ 15 กรกฎาคม-31 สิงหาคม 2567

ผลการประมูลปรากฏว่า ญี่ปุ่นตกลงซื้อข้าวปริมาณรวม 57,200 ตัน ประกอบด้วย 1. ข้าวสารเมล็ดกลาง (Non-glutinous milled rice – medium grain) จากประเทศสหรัฐอเมริกา จำนวน 2 ล็อตๆละ 13,000 ตัน รวม 26,000 ตัน 2. ข้าวสารเมล็ดยาว (Non-glutinous milled rice – long grain) จากประเทศไทยจำนวน 4 ล็อตๆละ 7,000

รวมจำนวน 28,000 ตัน และข้าวเหนียวเมล็ดยาว (Non-glutinous milled rice – long grain) จากประเทศไทย จำนวนรวม 3,200 ตัน (รวมทั้งหมด 7 ลีต) จากที่มีการยื่นเสนอข้าวจำนวน 114,600 ตัน (24 ลีต) โดยราคาประมูลเฉลี่ย (ไม่รวมภาษี) ที่ 114,652 เยนต่อตัน (ประมาณ 773.6 เหรียญสหรัฐต่อตัน) ขณะที่ราคาประมูลเฉลี่ย (รวมภาษี) ที่ 123,824 เยนต่อตัน (ประมาณ 835.5 เหรียญสหรัฐต่อตัน)

ทั้งนี้ การประมูลนำเข้าข้าวแบบ Ordinary import ทั้ง 12 ครั้ง ญี่ปุ่นตกลงซื้อข้าวรวม 570,160 ตัน ประกอบด้วยข้าวจากประเทศไทยรวม 270,160 ตัน (คิดเป็นสัดส่วน 47.38% ของจำนวนที่ญี่ปุ่นซื้อ) ซึ่งประกอบด้วยข้าวสารเมล็ดยาว 262,600 ตัน และข้าวเหนียวเมล็ดยาว 7,560 ตัน นอกจากนี้ ญี่ปุ่นยังได้ซื้อข้าวเมล็ดกลางจากประเทศสหรัฐอเมริกาจำนวน 226,000 ตัน ข้าวเมล็ดกลางจากประเทศจีน 24,000 ตัน และข้าวเมล็ดกลางจากประเทศออสเตรเลีย 24,000 ตัน

รายละเอียดที่ https://www.maff.go.jp/j/seisan/boueki/nyusatu/n_marice/attach/pdf/index-105.pdf

นอกจากนี้ กระทรวงเกษตรฯ (the Ministry of Agriculture, Forests, and Fisheries; MAFF) ยังได้ประกาศผลการประมูลนำเข้าข้าวแบบ Simultaneous Buy and Sell (SBS) ครั้งที่ 8 ปีงบประมาณ 2566 (เมษายน 2566-มีนาคม 2567) เมื่อวันที่ 1 มีนาคม 2567 ซึ่งกำหนดจะซื้อข้าวรวม 49,091 ตัน ประกอบด้วยข้าวเต็มเมล็ด 46,091 ตัน และข้าวหัก/ปลายข้าวจำนวน 3,000 ตัน

ผลการประมูลปรากฏว่าญี่ปุ่นตกลงซื้อข้าวรวม 14,623 ตัน ประกอบด้วยข้าวเต็มเมล็ดจำนวน 12,915 ตัน และปลายข้าวจำนวน 1,708 ตัน ซึ่งในส่วนของข้าวเต็มเมล็ดประกอบด้วย 1.ข้าวสหรัฐฯ 9,622 ตัน 2.ข้าวอินเดีย 605 ตัน 3.ข้าวไทย 1,091 ตัน 4.ข้าวปากีสถาน 297 ตัน 5.ข้าวเวียดนาม 820 ตัน 6.ข้าวไต้หวัน 120 ตัน และ 7.ข้าวจีน 360 ตัน ส่วนปลายข้าวนั้นประกอบด้วย 1.ข้าวสหรัฐฯ 1,400 ตัน 2.ข้าวอาร์เจนติน่า 200 ตัน และ 3.ข้าวไทย 108 ตัน

รายละเอียดที่ https://www.maff.go.jp/j/seisan/boueki/nyusatu/n_sbsrice/attach/pdf/index-105.pdf

ทั้งนี้ การประมูลนำเข้าข้าวแบบ Simultaneous Buy and Sell (SBS) ทั้ง 8 ครั้ง ญี่ปุ่นตกลงซื้อข้าวรวม 65,532 ตัน โดยเป็นข้าวจากไทยจำนวน 8,155 ตัน (คิดเป็นสัดส่วนประมาณ 12.44%) ประกอบด้วยข้าวสารเมล็ดยาวจำนวน 7,159 ตัน ข้าวเหนียว 162 ตัน และปลายข้าว 834 ตัน

สำนักงานส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ ณ นครโอซากา (THAI TRADE CENTER, OSAKA) รายงานว่า กระทรวงเกษตรญี่ปุ่นคาดการณ์ว่า ในปี 2567 ความต้องการบริโภคข้าวภายในประเทศจะต่ำสุดเป็นประวัติการณ์ อยู่ที่ประมาณ 6.71 ล้านตัน โดยลดลงอย่างต่อเนื่องติดต่อกันเป็นปีที่ 11 ซึ่งในช่วงหลายปีที่ผ่านมา ความต้องการลดลงปีละกว่า 100,000 ตัน ขณะที่ในปี 2567 ปริมาณผลผลิตข้าวของญี่ปุ่นประเมินว่าจะอยู่ที่ 6.69 ล้านตัน

สำหรับปริมาณการบริโภครายหัวต่อปี คาดว่าจะอยู่ที่ประมาณ 54.2 กิโลกรัม ลดลง 600 กรัม ซึ่งเป็นผลจากการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมบริโภคอาหาร โดยผลสำรวจของบริษัทผลิตอาหารแปรรูป Fujicco พบว่า ชาวญี่ปุ่นช่วงอายุระหว่าง 20-69 ปี ให้ความสำคัญกับปริมาณคาร์โบไฮเดรตในอาหารมากที่สุด รองลงมาคือ ไขมัน และ โปรตีน โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อรักษารูปร่าง (40%) รองลงมาคือ สุขภาพและการป้องกันโรค และการควบคุมอาหาร (diet) จากเหตุผลดังกล่าว ส่งผลให้การบริโภคโปรตีนในแต่ละมื้ออาหารมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ขณะที่ลดปริมาณคาร์โบไฮเดรต และไขมัน เพื่อรักษาสุขภาพ และรูปร่าง

ในการนี้อาหารที่ผู้บริโภคญี่ปุ่นหลีกเลี่ยง หรือกังวลใจที่จะบริโภคสองอันดับแรก คือ ข้าว (44%) และ อาหารทอด (41%) รองลงมา คือ ขนม หรืออบะหมี่ (ราเม็ง) ซึ่งมีภาพลักษณ์ของความ “unhealthy”

ทั้งนี้ ชาวญี่ปุ่นลดการบริโภคข้าว ตั้งแต่ช่วงหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 เป็นต้นมา โดยหันมาบริโภคผลิตภัณฑ์ที่ทำจากข้าวสาลีมากขึ้น โดยเฉพาะขนมปัง และเบะหมี่ ขณะที่จำนวนประชากรที่ลดลงอย่างต่อเนื่องก็เป็นหนึ่งในปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อปริมาณการบริโภค
ที่มา *Oryza.com* และสำนักงานส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ ณ นครโอซากา (THAI TRADE CENTER, OSAKA)

จีน

สำนักข่าว Reuters รายงานโดยอ้างคณะกรรมการพัฒนาและปฏิรูปแห่งชาติ (the National Development and Reform Commission (NDRC)) ซึ่งระบุในแถลงการณ์เมื่อวันที่ 1 มีนาคม 2567 ว่า ทางการจีนได้กำหนดราคารับซื้อขั้นต่ำ (the minimum purchase price) สำหรับข้าวพันธุ์อินดิคาต้นฤดู (2024 early indica rice) ข้าวพันธุ์อินดิคากลางและปลายฤดู (2024 mid-late indica rice) และข้าวพันธุ์จาโปนิกา (japonica rice) ของปี 2567 ไว้ที่ 127 หยวนต่อ 50 กิโลกรัม (ประมาณ 17.64 เหรียญสหรัฐฯ) หรือ 2,540 หยวนต่อตัน (ประมาณ 352.81 เหรียญสหรัฐฯ) 129 หยวนต่อ 50 กิโลกรัม (2,580 หยวนต่อตัน) และ 131 หยวนต่อ 50 กิโลกรัม (2,620 หยวนต่อตัน) ตามลำดับ (1 เหรียญสหรัฐฯ = 7.1992 หยวนจีน)

สำหรับปริมาณข้าวสูงสุดที่จะซื้อในราคาดังกล่าวยังคงไม่เปลี่ยนแปลงจากปีที่แล้ว โดยกำหนดปริมาณรวม 50 ล้านตัน โดยจำกัดข้าวอินดิคาไว้ที่ 20 ล้านตัน และสำหรับข้าวจาโปนิกาที่ 30 ล้านตัน
ที่มา *Oryza.com*

อินเดีย

ในสัปดาห์ที่ผ่านมา ราคาส่งออกข้าวของอินเดียพุ่งขึ้นสู่ระดับสูงสุดเป็นประวัติการณ์ ขณะที่ผู้ค้าข้าวต้องการความชัดเจนเกี่ยวกับวิธีการคำนวณภาษีส่งออก โดยราคาข้าวหนึ่ง 5% มีราคาอยู่ที่ 552-560 เหรียญสหรัฐฯ ต่อตัน เพิ่มขึ้นจากระดับ 546-554 เหรียญสหรัฐฯ ต่อตัน ในสัปดาห์ก่อน

วงการค้าระบุว่าผู้ค้าข้าวอินเดียบางส่วนกำลังลงนามในสัญญาส่งออกข้าวหนึ่ง หลังจากที่เขาหน้าทีศุลกากรเปลี่ยนวิธีการคำนวณภาษีส่งออกข้าวหนึ่งที่อัตรา 20% ส่งผลให้มีการเก็บภาษีที่สูงขึ้น

ผู้ส่งออกรายหนึ่งซึ่งประจำอยู่ที่ Kakinada ในรัฐอานธรประเทศทางตอนใต้ของประเทศ กล่าวว่า ผู้ซื้อไม่พร้อมที่จะจ่ายในราคาที่สูงเป็นประวัติการณ์ ขณะที่ผู้ขายก็มีข้อจำกัด เนื่องจากเจ้าหน้าที่ศุลกากรได้เปลี่ยนวิธีการคำนวณอากร อย่างไรก็ตาม ผู้ซื้อข้าวจากต่างประเทศจำเป็นต้องรับราคาข้าวที่สูงขึ้น เพราะพวกเขาไม่มีทางเลือกมากนัก เนื่องจากข้าวอินเดียยังคงมีราคาถูกกว่าข้าวจากที่อื่น

ขณะที่ สำนักข่าว Reuters รายงานว่าการส่งออกข้าวหนึ่งของอินเดียมีแนวโน้มลดลง หลังจากเจ้าหน้าที่ศุลกากรปรับเปลี่ยนวิธีการคำนวณภาษีส่งออก 20% (the 20% export duty) ซึ่งวิธีการที่ได้รับการปรับปรุงส่งผลให้ผู้ค้าต้องมีภาระทางภาษีที่สูงขึ้น

นายกสมาคมผู้ส่งออกข้าว (the Rice Exporters Association) กล่าวว่า ก่อนหน้านี้ ภาษี 20% ใช้กับมูลค่าสินค้าในเทอม Free on Board (FOB) อย่างไรก็ตาม ขณะนี้ศุลกากรกำหนดให้ต้องเสียภาษี 20% จากมูลค่าการทำธุรกรรม (transactional value) ส่งผลให้ผู้ส่งออกมีต้นทุนสูงขึ้น และการคำนวณใหม่นี้ทำให้เกิดความสับสน

ด้วยวิธีการคำนวณใหม่ ทำให้ราคาจริง (the actual price) ต้องเสียภาษีศุลกากรมากกว่า 24% ซึ่งทำให้ผู้ส่งออกส่วนใหญ่ต้องเสียภาษีเพิ่มขึ้นในช่วงไม่กี่สัปดาห์ที่ผ่านมา เนื่องจากมีการปรับเปลี่ยนการคำนวณภาษี

ตามข้อมูลของผู้ค้าข้าวระบุว่ามาตรการกำหนดภาษีส่งออกที่ 20% ได้ทำให้เกิดการชะลอการส่งออกข้าวในช่วงที่ผ่านมา แต่ผู้ค้าข้าวก็ยังคงสามารถส่งออกได้ประมาณ 500,000 ตันทุกเดือน เนื่องจากราคาข้าวในประเทศคู่แข่งเช่น ไทย เวียดนาม ปากีสถาน และเมียนมาร์ ก็ปรับตัวเพิ่มขึ้นด้วย

เทรดเดอร์รายหนึ่งกล่าวว่า ผู้ซื้อไม่เต็มใจที่จะจ่ายส่วนต่างและในที่สุดผู้ขายก็ต้องเป็นผู้จ่ายเอง ซึ่งขณะนี้ผู้ส่งออกก็กำลังพยายามโน้มน้าวผู้ซื้อจ่ายในราคาที่สูงขึ้นสำหรับการทำสัญญาใหม่ แต่พวกเขาก็ต่อต้านเรื่องจ่ายในราคาที่สูงขึ้น ขณะที่ผู้ส่งออกที่อยู่ในรัฐอานธรประเทศทางตอนใต้กล่าวว่า เพื่อขจัดความสับสนระหว่างผู้ซื้อและผู้ขาย รัฐบาลควรบังคับใช้อัตราภาษีคงที่ประมาณ 100 เหรียญสหรัฐต่อตันสำหรับการส่งออกข้าวหนึ่ง

สำนักข่าว Reuters รายงานโดยอ้างแถลงการณ์ของรัฐบาลเมื่อวันที่ 29 กุมภาพันธ์ 2567 ว่า การผลิตข้าวของอินเดียคาดว่าจะลดลงเป็นครั้งแรกในรอบ 8 ปีในปีการผลิต 2023/24 เนื่องจากปริมาณน้ำฝนที่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย ในขณะที่การผลิตข้าวสาลีคาดว่าจะลดลง 1.8% จากปีที่แล้ว

ทั้งนี้ ภาวะการผลิตข้าวของอินเดียถูกจับตามองอย่างระมัดระวังทั้งจากภายในประเทศและต่างประเทศ หลังจากที่รัฐบาลมีมาตรการห้ามการส่งออกข้าวขาที่ไม่ใช่ข้าวบาสมัติเมื่อเดือนกรกฎาคม 2566 ซึ่งส่งผลให้ราคาข้าวทั่วโลกพุ่งสูงขึ้น

จากข้อมูลของกระทรวงเกษตรและสวัสดิการเกษตรกร (the Ministry of Agriculture and Farmers Welfare) คาดว่าการผลิตข้าวในปีการผลิต 2023/24 จะลดลงประมาณ 8.8% เหลือประมาณ 123.815 ล้านตัน (ปีการเพาะปลูกถึงเดือนมิถุนายน) ในขณะที่การผลิตข้าวสาลีอาจลดลงเหลือ 112 ล้านตันจาก 114 ล้านตันปีที่แล้ว

การที่อินเดียมีผลผลิตข้าวลดลงเป็นการเพิ่มโอกาสที่รัฐบาลของนายกรัฐมนตรี นเรนทรา โมดี (Prime Minister Narendra Modi) จะขยายมาตรการควบคุมการส่งออกธัญพืชเพื่อควบคุมราคาอาหารก่อนการเลือกตั้งทั่วไปในปี

ทั้งนี้ เมื่อวันที่ 29 กุมภาพันธ์ 2567 กระทรวงเกษตร (The Agriculture Ministry) ได้เปิดเผยประมาณการล่วงหน้าครั้งที่สองของปี 2566/2567 (the second advance estimates of 2023/24) โดยประมาณการว่า ธัญพืชอาหารทุกชนิด (foodgrains) ในฤดู Kharif จะมีจำนวนรวม 154.187 ล้านตัน และธัญพืชอาหารในฤดู Rabi จะมีจำนวนรวม 155.161 ล้านตัน

โดยในส่วนของการผลิตข้าวในฤดู Kharif คาดว่าจะอยู่ที่ 111.458 ล้านตัน เทียบกับ 110.512 ล้านตัน ในปี 2565/66 ซึ่งเพิ่มขึ้น 0.946 ล้านตัน ขณะที่การผลิตข้าวในฤดู Rabi จะอยู่ที่ประมาณ 12.357 ล้านตัน ขณะที่การผลิตข้าวสาลีอยู่ที่ประมาณ 112.019 ล้านตัน ซึ่งเพิ่มขึ้น 1.465 ล้านตัน เมื่อเทียบกับการผลิตในปีก่อนหน้าที่ 110.554 ล้านตัน

สำนักข่าว Reuters รายงานว่า การส่งออกข้าวบาสมัติของอินเดียมีแนวโน้มลดลงในปี 2567 หลังจากระดับสูงสุดเป็นประวัติการณ์ในปีที่แล้ว เนื่องจากคู่แข่งอย่างปากีสถานกำลังเสนอข้าวชนิดเดียวกันในราคาที่แข่งขันได้ท่ามกลางการฟื้นตัวของภาคการผลิตข้าวของปากีสถาน

ทั้งนี้ อินเดียและปากีสถานเป็นผู้ส่งออกข้าวบาสมัติเมล็ดยาวระดับพรีเมียมซึ่งมีชื่อเสียงในด้านกลิ่นหอมไปยังประเทศต่างๆ เช่น อิหร่าน อิรัก เยเมน ซาอุดีอาระเบีย สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ และสหรัฐอเมริกา

การส่งออกข้าวบาสมัติของอินเดียเพิ่มขึ้น 11.5% จากปีก่อนหน้าเป็น 4.9 ล้านตันในปี 2566 ซึ่งใกล้เคียงกับระดับที่เคยส่งออกสูงสุดเป็นประวัติการณ์ที่ 5 ล้านตันในปี 2563 เนื่องจากปากีสถานมีอุปทานลดลง

และความพยายามในเก็บสต็อกข้าวของประเทศผู้นำเข้า ซึ่งในปีที่แล้วผู้ซื้อเร่งรีบในการตัดสินใจซื้อข้าวเมื่อปากีสถานประสบปัญหาการผลิต อย่างไรก็ตาม ในปีนี้ปากีสถานได้เสนอราคาที่ต่ำกว่าอินเดียเนื่องจากมีการผลิตเพิ่มขึ้น

นาย Chela Ram Kewlani ประธานสมาคมผู้ส่งออกข้าวแห่งปากีสถาน (chairman of Rice Exporters Association of Pakistan (REAP)) กล่าวเมื่อเดือนที่แล้วว่า การส่งออกข้าวในปีงบประมาณ 2566/67 ของปากีสถานอาจเพิ่มขึ้นเป็น 5 ล้านตัน เพิ่มขึ้นจาก 3.7 ล้านตันในปีก่อนหน้า

ขณะที่ นาย Akshay Gupta หัวหน้าฝ่ายส่งออกจำนวนมากของ KRBL Ltd KRBL.NS กล่าวว่า การอ่อนค่าของเงินรูปีของปากีสถานทำให้การส่งออกของปากีสถานมีความสามารถในการแข่งขันมากขึ้น ในขณะที่เดียวกัน ความต้องการส่งออกที่ลดลงท่ามกลางการผลิตข้าวบาสมาดิของอินเดียที่เพิ่มขึ้นประมาณ 10% ได้เริ่มทำให้ราคาบาสมาดิในประเทศนั้นลดลง

ตามข้อมูลที่รวบรวมโดยกระทรวงพาณิชย์และอุตสาหกรรมของอินเดีย (India's Ministry of Commerce and Industry) ประเทศอิหร่านซึ่งเป็นผู้ซื้อข้าวบาสมาดิรายใหญ่ที่สุดของอินเดีย ได้ลดการซื้อลง 36% ในปี 2566 แต่การขนส่งที่สูงขึ้นไปยังอิรัก โอมาน กาตาร์ และซาอุดีอาระเบีย ช่วยชดเชยการขาดแคลนดังกล่าว

ผู้ส่งออกข้าวในกรุงนิวเดลี กล่าวว่า การส่งออกข้าวของอินเดียสูญเสียโมเมนตัมในช่วงเดือนกันยายนและตุลาคม 2566 เนื่องจากรัฐบาลมีมาตรการกำหนดราคาส่งออกขั้นต่ำ (minimum export price; MEP) สำหรับข้าวบาสมาดิ แต่ก็สามารถฟื้นตัวได้อย่างรวดเร็วในเดือนถัดๆมา โดยในเดือนสิงหาคม 2566 รัฐบาลอินเดียได้กำหนดให้ราคาส่งออกขั้นต่ำของข้าวบาสมาดิอยู่ที่ 1,200 เหรียญสหรัฐต่อตัน ซึ่งสูงกว่าอัตราตลาดทั่วไป ก่อนที่จะลดราคาลงเหลือ 950 เหรียญสหรัฐต่อตัน ในเดือนตุลาคม 2566

อย่างไรก็ตาม การส่งออกเริ่มซบเซาอีกครั้งในเดือนมกราคม 2567 และอาจลดลงต่อไปในระยะเวลายาวนานนี้ เนื่องจากผู้ซื้อชะลอการซื้อเนื่องจากค่าขนส่งที่เพิ่มขึ้นซึ่งเกิดจากการหยุดชะงักในการขนส่งผ่านทะเลแดง ประกอบกับผู้ซื้อมีสินค้าคงคลังเพียงพอ จึงยังไม่จำเป็นต้องเร่งรีบนำเข้า

ที่มา *Oryza.com*

สหภาพยุโรป

สหภาพยุโรป (the European Union; EU) รายงานว่า การนำเข้าข้าวในปีการตลาด (Marketing year) 2023/24 (ตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2566-31 สิงหาคม 2567) ในช่วงวันที่ 1 กันยายน 2566 - 27 กุมภาพันธ์ 2567 มีการนำเข้าข้าว (ข้าวเปลือก (คิดเป็นข้าวสารแล้ว) ข้าวกล้อง ข้าวสาร แต่ไม่รวมข้าวหัก) ปริมาณ 495,233 ตัน ลดลงประมาณ 26.56% เมื่อเทียบกับจำนวน 674,300 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา โดยเป็นการนำเข้าข้าวสายพันธุ์ Japonica จำนวน 62,576 ตัน ลดลงประมาณ 61.88% เมื่อเทียบกับจำนวน 164,136 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา ขณะที่ข้าวสายพันธุ์ Indica นำเข้าจำนวน 432,658 ตัน ลดลงประมาณ 15.19% เมื่อเทียบกับจำนวน 510,164 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา สำหรับข้าวหักนั้น มีการนำเข้าปริมาณ 132,451 ตัน ลดลงประมาณ 43.44% เมื่อเทียบกับจำนวน 234,192 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา

ในสัปดาห์สิ้นสุดวันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2567 สหภาพยุโรปนำเข้าข้าว 14,411 ตัน โดยในช่วงตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2566 - 27 กุมภาพันธ์ 2567 ประเทศต่างๆที่นำเข้าข้าวประกอบด้วย ประเทศเนเธอร์แลนด์ 92,916 ตัน ฝรั่งเศส 86,061 ตัน อิตาลี 61,140 ตัน สเปน 43,376 ตัน เยอรมนี 39,909 ตัน โปแลนด์ 34,392 ตัน เบลเยียม 30,292 ตัน โปรตุเกส 22,920 ตัน สาธารณรัฐเชค 22,719 ตัน สวีเดน 17,299 ตัน ลิทัวเนีย 6,688 ตัน เดนมาร์ก 5,707 ตัน บัลแกเรีย

